MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 748

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 septembrie 2026

SUMAR

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 394 din 29 aprilie 2026 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune 2–9

★

Opinie separată 9–15

Decizia nr. 395 din 29 aprilie 2026 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune 16–24

★

Opinie separată 24–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 394
din 29 aprilie 2026

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Cristina Titirișcă — magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 14.466 din 22 decembrie 2025, și care constituie obiectul Dosarului nr. 5.126L2/2025.

2. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** se arată, în esență, că Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 este neconstituțională, având în vedere dispozițiile Legii fundamentale prin raportare la prevederile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, potrivit cărora Parlamentul are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune (*SRTV*), la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament.

3. În fapt, în cadrul procedurii pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor (*AUR*) din Camera Deputaților și Senat au înaintat două propuneri pentru membri titulari și două propuneri pentru membri supleanți, iar la ședința comună a Comisiei pentru cultură și media a Senatului și a Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților a fost avizată câte o singură propunere pentru fiecare categorie, celelalte două nominalizări nefiind incluse pe listele de candidați propuși pentru posturile de titulari și supleanți. Propunerile făcute de cele două comisii au fost votate în ședința în plen a Parlamentului.

4. Ca atare, se afirmă că plenul reunit al Parlamentului nu a votat propunerile de membri înaintate de grupurile parlamentare ale AUR, fapt care a condus la nerespectarea configurației politice și a ponderii lor în Parlament, prin raportare la numărul de membri alocat pentru propunerile formulate de grupurile parlamentare, respectiv la încălcarea unei condiții imperative prevăzute de art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 41/1994, care trebuia respectată la momentul supunerii la vot a propunerilor pentru ocuparea unui loc în cadrul Consiliului de administrație al SRTV.

5. Norma legală încălcată are o fizionomie juridică foarte clară, impunând obligația respectării configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului prin raportare la numărul total de membri ai Consiliului de administrație al SRTV propuși de grupurile parlamentare ale celor două Camere, mai exact prin raportare la numărul de 8 membri pe care acestea îl pot propune. Or, cei 129 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat nu sunt de 3 ori mai mulți față de numărul de 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt doar cu 44% mai mulți, și nici cei 73 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Național Liberal nu sunt mai mulți prin raportare la cei 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt în mod evident mai puțini. De asemenea, referitor la cei 59 de parlamentari care fac parte din grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România, se arată că și numărul acestora este mai mic decât cel al deputaților și senatorilor care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR. Totodată, cei 32 de parlamentari ai Uniunii Democratice Maghiare din România sunt aproximativ de 3 ori mai puțini decât numărul de deputați și senatori care fac parte din grupurile parlamentare ale AUR. Așadar, în Consiliul de administrație al SRTV trebuiau să se regăsească doi membri titulari și doi membri supleanți propuși de grupurile parlamentare ale AUR, conform configurației politice și ponderii acestora în Parlament, iar prin neincluderea propunerilor făcute de grupurile parlamentare ale AUR a fost încălcată condiția reprezentativității în cadrul Consiliului de administrație al SRTV, stabilită expres și imperativ de Legea nr. 41/1994, ceea ce duce la încălcarea obligativității respectării legii, prevăzută de Constituție, obligație care se impune tuturor subiectelor de drept, indiferent de natura lor, fiind o trăsătură imanentă a statului de drept. În consecință, se încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală.

6. Totodată, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților Camerei Deputaților și Senatului, pentru a comunica punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

8. **Președintele Camerei Deputaților** a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 1.534 din 10 februarie 2026, prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării de neconstituționalitate.

9. În prealabil, se arată că demersul de contestare a constituționalității este tardiv, ceea ce afectează principiul securității raporturilor juridice, având în vedere că între momentul adoptării actului supus controlului instanței de contencios constituțional și momentul formulării contestației s-au produs efecte juridice. Or, activitatea parlamentară, inclusiv dreptul de contestare a constituționalității unui act, trebuie să se circumscrie principiului diligenței și al cooperării și colaborării loiale, astfel încât formularea actului de contestare trebuie realizată după adoptarea actului, și nu după o lună de zile, cum este cazul prezentei sesizări de neconstituționalitate, Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 producând deja efecte juridice. Neprecizarea unui termen-limită de contestare a unei

hotărâri, cu un interval de timp care să limiteze sau să minimizeze producerea efectelor juridice, nu poate duce decât la concluzia că un astfel de act poate fi contestat și după încheierea mandatului de numire.

10. În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor cuprinse la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție se arată că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea acestora cu referire la desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV, fără să argumenteze respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorii sesizării.

11. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității hotărârii criticate. În raport cu criticile aduse în sesizarea de neconstituționalitate, principiul constituțional al legalității impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. În acest context, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. În considerarea celor prezentate, se poate aprecia fără echivoc faptul că susținerea autorilor sesizării nu poate fi acceptată, întrucât limbajul juridic folosit de legiuitor este clar, predictibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii. Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, neîncălcând niciuna dintre prevederile cadrului normativ referitor la tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile hotărârii supuse controlului sunt constituționale și prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție.

12. Din perspectiva particularităților obiectului sesizării de neconstituționalitate se apreciază că în analiza acesteia trebuie avută în vedere și competența *ratione materiae* a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, prin prisma reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

13. Se mai arată că, din examinarea hotărârii criticate, prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, se remarcă faptul că SRTV nu este o instituție „de rang constituțional”, nefiind reglementată prin dispoziții de rang constituțional, iar procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. Se afirmă, totodată, că procedura legală instituită a fost exercitată de forul legislativ conform procedurilor parlamentare incidente, fără să fie afectate sau încălcate valori sau principii constituționale.

14. Curtea Constituțională a stabilit în mod expres, în jurisprudența sa, că pentru declararea admisibilității sesizărilor asupra hotărârilor parlamentare care sunt criticate din punctul de vedere al valorilor, regulilor și principiilor constituționale, norma de referință invocată trebuie să fie de rang constituțional, astfel încât să se poată analiza dacă hotărârile contestate respectă atât exigențele procedurale, cât și pe cele substanțiale impuse de prevederile constituționale.

15. Cu referire la criticile de neconstituționalitate formulate în sesizare, se consideră că nu pot fi reținute impedimente de natură constituțională în adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025, care, sub aspectul conținutului său, vizează numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRTV, care își desfășoară activitatea sub controlul autorității legislative, conform dispozițiilor procedurale legale în materie. Din această perspectivă, hotărârea parlamentară are caracter individual, categorie în care se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca neîntemeiată.

16. Referitor la criticile formulate cu privire la pretinsele încălcări ale dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se solicită respingerea acestor critici ca nefondate, având în vedere că numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRTV s-a realizat cu respectarea principiului configurației politice și ponderii în Parlament.

17. În acest context, se arată că, ținând cont că în data de 15 noiembrie 2025 expirau mandatele membrilor Consiliului de administrație al SRTV, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința din 12 noiembrie 2025, au hotărât declanșarea procedurii de numire a membrilor Consiliului de administrație al SRTV și, totodată, transmiterea propunerilor nominale către Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și către Comisia de cultură și media din Senat, în conformitate cu prevederile art. 11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Conform prevederilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membrii Consiliului de administrație al SRTV sunt numiți la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. Astfel, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat, așa cum reiese și din Avizul comun al celor două comisii reunite în ședință comună, au transmis nominalizări, conform configurației politice, deci, implicit, și grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut nominalizări pentru membri titulari în persoana doamnei Monica Simona Ghiurco și a domnului Titi Dincă, respectiv pentru membri supleanți, în persoana domnului Rafael Udriște și a doamnei Alisa-Florentina Coman, care au fost audiați în comisiile de specialitate. Grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au formulat câte 2 (două) propuneri pentru fiecare categorie de membri, conform dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, respectându-se astfel configurația politică și ponderea în Parlament.

18. Astfel, se subliniază că legislația relevantă nu instituie un drept al grupurilor parlamentare asupra unui număr fix de mandate, ci reglementează un mecanism de desemnare bazat pe ponderea politică parlamentară, finalizat prin negocieri și validări individuale. Potrivit cadrului legal și regulamentar în vigoare, ce permite grupurilor parlamentare să depună un număr de nominalizări mai mare decât numărul de locuri vizate, tocmai pentru a preîntâmpina situația în care anumite candidaturi nu întrunesc condițiile de avizare, dat fiind faptul că aceste nominalizări nu mai pot fi modificate sau completate ulterior epuizării termenului de cel mult 15 zile de la declanșarea procedurii de numire, prevăzut la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, nu este instituită și obligația ca aceste nominalizări să devină locuri efective în consiliul de administrație. În speță, numărul de mandate obținut de grupurile parlamentare, autoare ale sesizării, este consecința directă a votului politic, a negocierilor parlamentare și a procesului de avizare, nu a unei repartizări prealabile inflexibile.

19. Astfel, dinamica negocierilor parlamentare permite adaptarea repartizării în funcție de validitatea candidaturilor, exemplu fiind grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, care și-au configurat propunerile exclusiv pentru locurile de titulari, acceptând implicit o altă configurație a supleanților, fapt ce demonstrează natura flexibilă, negociată, a compunerii Consiliului de administrație al SRTV, iar nu una bazată pe drepturi intangibile și opozabile *erga omnes* asupra locurilor.

20. Se mai arată că, în data de 17 noiembrie 2025, Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și Comisia de cultură și media din Senat s-au întrunit în ședință comună, au analizat documentele transmise, au audiat toți candidații prezenți, după care membrii celor două comisii au procedat la vot. Având în vedere voturile valabil exprimate, doar doi dintre candidații propuși de către grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au obținut aviz favorabil [*după cum urmează: (i) doamna Monica Simona Ghiurco — pentru — 21; abțineri — 0; împotrivă — 0 și (ii) domnul Rafael Udriște — pentru — 12; abțineri — 0; împotrivă — 0]*, iar domnul Titi Dincă și doamna Alisa-Florentina Coman au primit aviz negativ, aceștia neputând astfel fi „*incluși (...) pe listele de candidați*”.

21. Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului i-au fost supuse astfel votului, potrivit art. 19 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „*În urma audierii, comisiile permanente de specialitate vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta în ședința Camerei Deputaților și a Senatului, însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de supleanți*”, exclusiv propunerile ce au fost avizate favorabil de către comisiile comune de specialitate sesizate, acestea constituind listele cerute de lege, astfel neexistând niciun viciu de legalitate privind nominalizările și votul asupra acestora.

22. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Listele de candidați se supun în întregime votului în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret și se exprimă cu bile.*” Prin urmare, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului se pronunță asupra listelor astfel cum sunt prezentate de către comisiile avizatoare, fără a putea interveni nominal în cadrul acestora. În cazul în care plenul reunit nu este de acord cu avizele acordate și listele rezultate în urma acestora, acesta are posibilitatea să ceară retrimiterea avizului în vederea reexaminării de către comisii ori posibilitatea să respingă listele înaintate și, în consecință, urmând ca procesul de audiere și avizare în comisii să fie reluat.

23. În cazul de față, a fost supusă dezbaterii în plenul reunit propunerea domnului deputat Laurențiu Plăeșu, din partea Grupului parlamentar al AUR, de retrimitere a avizului la comisiile sesizate, iar în urma supunerii la vot, plenul reunit a respins-o, aceasta neîntrunind numărul necesar de voturi, rezultatul fiind: 129 — pentru; 263 — contra; 2 — abțineri.

24. Așadar, plenul reunit a acceptat să continue procedura parlamentară de numire a consiliului de administrație și să se pronunțe prin vot secret cu bile, potrivit legii, asupra listelor în integralitatea lor, exercitându-și astfel, în temeiul prevederilor art. 13 pct. 21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare, competența exclusivă de a numi membrii Consiliului de administrație al SRTV.

25. Astfel, în data de 18 noiembrie 2025 a avut loc ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, având pe ordinea de zi și Hotărârea Parlamentului României privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV.

26. Procedura de vot se realizează prin apel nominal și vot secret cu bile, conform prevederilor art. 19 alin. (6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în urma votului exprimat de către deputați și senatori asupra listei de candidați, aceasta a întrunit majoritatea necesară de voturi pentru numirea în funcție, înregistrându-se 270 de voturi „pentru” și 4 voturi „contra”, conform stenogramei ședinței comune.

27. Se constată astfel că afirmațiile autorilor sesizării nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceștia folosesc această procedură a contestării constituționalității hotărârii doar pentru că un candidat propus ca membru titular și unul ca membru supleant nu au fost validați, aceștia primind aviz negativ în cadrul ședinței comune a celor două comisii și, în consecință, neregăsindu-se pe lista de candidați pe care plenul reunit urma să o voteze.

28. Acest aspect nu se poate transforma într-o contestare a constituționalității hotărârii de numire, autorii sesizării fiind nemulțumiți, în concret, de faptul că grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat nu au doi reprezentanți în Consiliul de administrație al SRTV, norma juridică nedistingând cu privire la numărul de membri propuși și numiți de fiecare grup parlamentar, iar în contextul invalidării unor candidaturi, nu pot cere „repararea” rezultatului negocierilor la care au fost parte prin forțarea în fața instanței de contencios constituțional a unor candidaturi respinse, deoarece plenul reunit nu poate fi obligat să voteze un candidat care nu a fost evaluat favorabil de comisiile de specialitate.

29. Mai mult, configurația finală a Consiliului de administrație al SRTV a reflectat voința Parlamentului de a asigura funcționalitatea instituției, prin validarea acelor candidați care au întrunit susținerea necesară, neexistând, potrivit legislației în vigoare, mandate „rezervate” care să rămână vacante în cazul unui aviz negativ, ci locuri ce pot fi ocupate prin consens politic și voința suverană a plenului reunit; astfel, Consiliul de administrație al SRTV, fiind complet, își poate desfășura activitatea în bune condiții, potrivit reglementărilor în vigoare.

30. Se menționează, de asemenea, că legiuitorul a statuat clar la art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că „*grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament*”, deci nu că revine de drept fiecărui grup parlamentar un anumit număr de locuri, ci că fiecărui grup parlamentar i se conferă dreptul să nominalizeze reprezentanți și să garanteze grupurilor parlamentare posibilitatea atât a depunerii de candidaturi, cât și a susținerii acestora, iar, conform rezultatului votului din comisiile parlamentare, domnul Titi Dincă și doamna Alisa-Florentina Coman nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi avizați și numiți membru titular, respectiv membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV. Astfel, numirea celorlalți membri propuși în funcție s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat atât configurația politică a celor două Camere, cât și toate etapele și termenele reglementate atât în textele constituționale, cât și în cele legale și regulamentare incidente în ceea ce privește procedura de vot și numire.

31. În sprijinul argumentelor aduse, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 31 ianuarie 2024, în care Curtea a reținut „că prevederile legale de ordin infraconstituțional la care se face trimitere prin prisma art. 1 alin. (1) și (5) din Legea fundamentală nu constituie o normă legală care să reglementeze condiții obiective și care să prezinte caracter imperativ. Configurația politică a Camerelor Parlamentului, la care se face referire în textul de lege invocat, este un concept dinamic, fluid, fiind o realitate ce poate suferi modificări chiar în cadrul aceleiași legislaturi. (...)” (paragraful 37); „În concluzie, sintagma «potrivit configurației politice a celor două Camere» cuprinsă în art. 17 alin. (2) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 are un pronunțat caracter variabil, fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară. Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control, neexistând criterii obiective în funcție de care să poată evalua măsura în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.” (paragraful 40).

32. În acest sens, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 847 din 18 noiembrie 2020, paragraful 44, potrivit căreia „Decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru”.

33. Se mai arată că, analizând configurația politică a celor 464 de mandate de deputați și senatori, rezultă că ponderea celor 3 grupuri parlamentare ce au reprezentare doar în una dintre cele două Camere și a parlamentarilor neafiliați însumează un număr suficient de mandate pentru alocarea unui loc de titular și a unui loc de supleant în consiliul de administrație, însă, acest lucru neputând fi realizat potrivit legii, a trebuit ca aceste locuri să fie redistribuite în cadrul negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, reflectate în listele de candidați, înaintate de comisiile de specialitate și votate în plenul reunit.

34. Așadar, procedura privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV se regăsește în Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea, și nicidecum instanței de contencios constituțional.

35. Se mai susține că autorii sesizării pun, de asemenea, în discuție, în mod eronat, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 783 din 26 septembrie 2012 cu privire la adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, situațiile juridice nefiind identice ori similare celei la care se face referire în prezenta cauză. În cadrul procesului legislativ de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012, procedura de audiere a candidaților propuși pentru a face parte din Consiliul de administrație al SRTV nu a fost încălcată, ci a avut loc un viciu de procedură, în sensul în care, conform paragrafului 6.1 din Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, „Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotrivă, 9 voturi pentru și 2 abțineri. Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale. La finalul audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un aviz favorabil pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.”

36. Se apreciază că aceste considerente nu sunt aplicabile în cazul hotărârii supuse controlului constituțional, deoarece grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut propuneri/nominalizări, au avut loc audierile celor propuși în comisiile comune de specialitate sesizate, dar aceștia nu au întrunit numărul de voturi necesare pentru a fi avizați favorabil și propuși în plenul reunit pentru numire. Curtea este rugată să ia act de confuzia pe care o fac autorii sesizării între cele două spețe, îngrădirea dreptului de a face nominalizări *versus* exercitarea dreptului de a face nominalizări urmată de respingerea prin vot în comisiile comune sesizate, cele două ipoteze fiind fundamental distincte. Confuzia acestora comportă atât dimensiuni regulamentare, de cutumă parlamentară, legale, cât și constituționale.

37. În concluzie, se apreciază că nu se poate reține nerespectarea prevederilor constituționale și legale invocate, deoarece nu suntem în situația unei îngrădiri a exercițiului unui drept sau a accesului la o funcție publică, ci este vorba despre exercitarea de către Parlament a unor prerogative constituționale, legale sau regulamentare. *Per a contrario*, dacă Parlamentul nu și-ar exercita aceste prerogative, s-ar putea ajunge la o denaturare a rolului pe care îl are această autoritate fundamentală a statului.

38. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

39. La data de 11 februarie 2026, Grupul parlamentar al AUR din Senat a transmis note scrise în susținerea sesizării de neconstituționalitate.

40. La termenul de judecată fixat pentru data de 11 februarie 2026, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 25 februarie 2026 și, ulterior, pentru datele de 25 martie 2026 și 29 aprilie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

C U R T E A,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înscrisurile depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

42. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1061 din 18 noiembrie 2025, care are următorul cuprins:

„*Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.*

ANEXĂ

COMPONENȚA
Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

I. Membri titulari	*II. Membri supleanți*
Corchiș Camelia-Loredana	*Sava Daniela*
Bărăgan Stelian	*Croitoru Gheorghe*
Matei Amalia-Nicoleta	*Ghiță Cătălin*
Carp Radu	*Udriște Rafael*
Pocora Cristina-Ancuța	*Kis Timea*
Trofin Catrinel-Paula	*Cuza Bogdan-Alexandru*
Ghiurco Monica-Simona	*Luca Mariana*
Andercó Aliz-Timea	*Iordănescu Gabriela Luminița*
Manciu Cristiana-Narcisa	*Amza Alina*
Săftoiu Ana-Adriana	*Ivanovski Gjorgji*
Torică Emanuel Sorin	
Godinac Cristinel	
Velimirovici Borislav	*”*

43. Autorii sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), care consacră statul de drept, caracterul democratic al statului și garantarea pluralismului politic, și alin. (5) privind obligativitatea respectării legii, prin raportare la prevederile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999.

44. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, admisibilitatea acesteia se analizează prin prisma obiectului și a titularilor dreptului de sesizare. Astfel, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să aibă ca obiect o hotărâre parlamentară — adoptată de Senat, de Camera Deputaților sau de cele două Camere ale Parlamentului întrunite în ședință comună —, cu excepția celor care privesc regulamentele parlamentare, și să fie formulată de unul dintre președinții celor două Camere sau de un grup parlamentar ori de un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

45. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că este îndeplinită condiția de admisibilitate impusă de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025 fiind formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, sub semnătura liderilor respectivelor grupuri parlamentare, conform prevederilor art. 15 alin. (3) lit. c) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 18 alin. (1) lit. o) din Regulamentul Senatului.

46. Din perspectiva obiectului sesizării, Curtea observă că aceasta vizează o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025, încadrându-se, la modul generic, în cerința cuprinsă în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea a decelat însă și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost deduse pe cale jurisprudențială.

47. Astfel, Curtea a reținut că art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale prin prisma domeniului în care au fost adoptate ori a caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate, în virtutea regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile (de exemplu, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Decizia nr. 434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, paragraful 22, sau Decizia nr. 41 din 22 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 20 martie 2023, paragraful 39). Mai mult, controlul actelor individuale ale Parlamentului este atât o chestiune care ține de statul de drept, cât și una care ține de drepturile omului. Ceea ce este important este faptul că procedura, nu neapărat fondul deciziei (de exemplu, ce persoană este numită pentru a ocupa o anumită funcție), trebuie să poată fi controlabilă în cadrul procedurii judiciare [a se vedea, în acest sens, Avizul Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) nr. 685/2012, adoptat la cea de-a 93-a sa Sesiune Plenară (Veneția, 14-15 decembrie 2012), pct. 21-23].

48. În prezenta cauză, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune (SRTV), *sesizarea fiind, sub acest aspect, admisibilă*.

49. Curtea reține, în continuare, că, în jurisprudența sa, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea și Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, precitată, paragraful 14, sau Decizia nr. 640 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1179 din 27 decembrie 2023, paragraful 24).

50. Curtea a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu doar una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. În plus, Curtea a reținut, în privința hotărârilor care, prin obiectul lor, vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință în cadrul controlului de constituționalitate exercitat poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una de rang infraconstituțional, ținând cont de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie însă formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15, sau Decizia nr. 640 din 21 noiembrie 2023, precitată, paragraful 25).

51. În prezenta cauză, Curtea reține că art. 31 alin. (5) din Constituție prevede *in terminis* că „*Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică*”. În același timp, art. 1 și art. 2 din Legea nr. 41/1994 prevăd că SRTV este persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice, respectiv forma de organizare a serviciului public de televiziune, nu este expres menționată în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra activității acestui serviciu public, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, existența acestui serviciu public este prevăzută de art. 31 alin. (5) din Constituție, ceea ce îi conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea SRTV pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012).

52. În prealabil examinării criticilor de neconstituționalitate, analizând *Avizul comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă și al Comisiei pentru cultură și media din cele două Camere ale Parlamentului privind desemnarea candidaților pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune* din data de 17 noiembrie 2025, disponibil pe pagina de internet a Camerei Deputaților, precum și stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 18 noiembrie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 154 din 11 decembrie 2025, Curtea constată că, în cadrul procedurii parlamentare de adoptare a hotărârii deduse controlului de constituționalitate, în ședința comună a celor două comisii au fost audiați candidații pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV, propuși de grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat, ale Alianței pentru Unirea Românilor, ale Partidului Național Liberal, ale Uniunii Salvați România, ale Uniunii Democrate Maghiare din România, ale Partidului SOS România și ale Partidului Oamenilor Tineri. Dintre candidaturile propuse, două au fost avizate negativ, iar alte trei candidaturi nu au fost supuse la vot întrucât respectivele persoane nu au fost prezente pentru a fi audiate în comisii, restul candidaturilor fiind avizate pozitiv. Listele cuprinzând propunerile de candidați pentru posturile de membru titular și membru supleant au fost supuse votului secret, cu bile, în plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, care și-a însușit propunerile comisiilor de specialitate, fiind astfel aprobată componența Consiliului de administrație al SRTV.

53. Analizând criticile de neconstituționalitate și textele legale incidente, cu referire la prevederile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, aplicabile în ceea ce privește desemnarea celor 8 reprezentanți ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRTV, Curtea observă că legiuitorul a stabilit două criterii cumulative: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere. Cu privire la cele două criterii, instanța de contencios constituțional a stabilit, în jurisprudența sa, că „dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994 nu pot face obiectul negocierilor politice, fiind obligatorii atât pentru grupurile parlamentare care fac propunerile, cât și pentru plenul Parlamentului care decide” (a se vedea Decizia nr. 417 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 18 iulie 2014, paragraful 25).

54. Curtea subliniază însă că mecanismul instituit de art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994 nu exclude, de principiu, orice posibilitate de negociere politică între grupurile parlamentare. Numărul locurilor alocate grupurilor parlamentare se determină însă în funcție de cele două criterii cumulative stabilite prin textul de lege menționat anterior, iar negocierea politică, în această situație particulară, nu poate face abstracție de acestea. În caz contrar, ar fi posibil ca, prin negociere politică, în componența Consiliului de administrație al SRTV să se ajungă la o reprezentare selectivă a grupurilor parlamentare; or, reprezentarea doar a unor grupuri parlamentare în defavoarea altora poate apărea numai dacă aceasta rezultă din aplicarea celor două criterii impuse de art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, și nu strict ca efect al negocierii politice.

55. În ceea ce privește configurația politică reglementată de art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, Curtea reține că aceasta nu poate fi alta decât configurația politică a Parlamentului rezultată din alegeri, ca urmare a exprimării votului electoratului (în cauză, Partidul Social Democrat, Alianța pentru Unirea Românilor, Partidul Național Liberal, Uniunea Salvați România, Uniunea Democrată Maghiară din România, Partidul SOS România, Partidul Oamenilor Tineri). În consecință, grupurile parlamentare constituite în Camera Deputaților și Senat la începutul legislaturii sunt cele corespunzătoare partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, la care se adaugă, în temeiul art. 62 alin. (2) din Constituție, Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților. Cu referire la grupurile parlamentare, Curtea reiterează că acestea rezultă din uniunea voluntară a parlamentarilor, astfel încât crearea grupurilor parlamentare constituie un drept, iar nu o obligație. Prin urmare, nu este contrară Legii fundamentale constituirea, pe parcursul legislaturii, potrivit regulamentelor Camerelor și cu respectarea Constituției, a unui grup parlamentar care nu a existat la începutul legislaturii, cu condiția, desprinsă de asemenea din interpretarea normelor constituționale, ca pe această cale să nu fie reprezentate în Parlament partide care nu au obținut mandate la alegeri (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 22 decembrie 2010).

56. Așa cum a reținut în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți. Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul — mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul — nu rămân fără consecințe atât asupra reprezentării grupurilor parlamentare, cât și asupra ponderii acestora în Parlament, fiind posibile fluctuații în acest sens (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010, precitată). Prin urmare, Curtea reține, cu referire la ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare, la care face trimitere art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, că aceasta nu poate fi alta decât cea de la momentul desemnării membrilor Consiliului de administrație al SRTV, în considerarea dinamicii și fluctuației numărului de parlamentari dintr-un grup parlamentar sau altul, inerente vieții parlamentare.

57. Rezultă astfel, în mod necesar, că, în desemnarea reprezentanților grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRTV, legiuitorul a avut în vedere un criteriu fix — configurația politică — și un criteriu dinamic — ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare.

58. Examinând informațiile disponibile pe paginile de internet ale Camerei Deputaților și Senatului, Curtea constată că, la data de 18 noiembrie 2025, data adoptării hotărârii deduse controlului de constituționalitate, din totalul de 463 de deputați și senatori, repartizarea parlamentarilor pe grupuri parlamentare era următoarea: grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat — 129 de membri (reprezentând 27,8% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat — 90 de membri (reprezentând 19,4% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și Senat — 73 de membri (reprezentând 15,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România din Camera Deputaților și Senat — 59 de membri (reprezentând 12,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România din Camera Deputaților și Senat — 32 de membri (reprezentând 6,9% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților — 17 membri (reprezentând 3,6% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului SOS România din Camera Deputaților — 15 membri (reprezentând 3,2% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri din Camera Deputaților — 14 membri (reprezentând 3,02% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar PACE — Întâi România din Senat — 12 membri (reprezentând 2,5% din totalul parlamentarilor) și, respectiv, 22 de parlamentari neafiliați niciunui grup parlamentar (reprezentând 4,7% din totalul parlamentarilor).

59. Față de aceste date, ce reflectă, la data adoptării Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025, ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare ale partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, ținând cont și de componența nominală a Consiliului de administrație al SRTV votată de Parlament, Curtea constată că hotărârea criticată nu respectă criteriul imperativ al ponderii în Parlament stabilit de Legea nr. 41/1994, întrucât, pe de o parte, grupuri parlamentare cu pondere de peste 10% din totalul parlamentarilor au primit același număr de locuri în Consiliul de administrație al SRTV ca un grup parlamentar cu pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor, iar, pe de altă parte, grupuri parlamentare cu o pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor nu sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRTV. Or, o pondere semnificativ diferită a grupurilor parlamentare — în prezenta cauză fiind vorba despre ponderi de aproximativ două ori sau chiar de trei ori mai mari unele față de altele — ar fi trebuit să determine alocarea unui număr de locuri adecvat, diferit, în cadrul Consiliului de administrație al SRTV, stabilit în marja ponderii grupurilor parlamentare. Curtea reține și că o ipotetică negociere politică între grupurile parlamentare care au propus candidați pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV nu se putea plasa în afara criteriilor stabilite de Legea nr. 41/1994.

60. În continuare, Curtea observă că, în prezenta cauză, deși avea competența să infirme hotărârea luată în comisiile de specialitate și avea la dispoziție mecanisme prin care să se facă aplicarea strictă a prevederilor Legii nr. 41/1994 — astfel încât să se respecte și negocierea politică —, cum ar fi retrimiterea la comisie sau propunerea de amendamente, plenul reunit al Parlamentului nu a aprobat solicitarea de retrimitere la comisii a avizului formulată în cadrul dezbaterilor din ședința comună a Parlamentului, ci a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită. În consecință, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă cu privire la rolul comisiilor permanente ale Parlamentului, care sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012, sau Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012). Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau al Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, aceasta „nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbatere publică” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012 și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitate).

61. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 a încălcat dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind să fie ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. În consecință, hotărârea antereferită este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevăd că respectarea legilor este obligatorie, precum și cele ale art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la principiul statului de drept.

62. Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al SRTV până la această dată rămân valabile sub acest aspect (a se vedea, *ad similis*,

Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012).

63. Totodată, actul de numire efectuat de Parlament potrivit art. 19 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, în considerarea componenței Consiliului de administrație al SRTV astfel cum a fost stabilită prin Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025, își încetează efectele juridice la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmând ca Parlamentul să facă o nouă numire, cu respectarea art. 19 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, dintre persoanele care vor alcătui noua componență a Consiliului de administrație al SRTV, stabilite potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 41/1994.

64. În fine, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, precitată, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

65. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

★

OPINIE SEPARATĂ

În **dezacord** cu soluția adoptată cu majoritate de voturi de Curtea Constituțională prin **Decizia nr. 394 din data de 29 aprilie 2026**, în soluționarea Dosarului nr. 5.126L2/2025, formulăm prezenta **opinie separată**, considerând că sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare reunite ale Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (AUR), referitoare la **Hotărârea Parlamentului României nr. 45 din 18 noiembrie 2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune** („**SRTv**"), trebuia **respinsă** pentru următoarele **motive**:

— Admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 45 din 18 noiembrie 2025 **afectează principiul autonomiei parlamentare (regulamentare)** prevăzut de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție întrucât, în temeiul art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului și nu poate exercita și un control asupra modului concret în care Parlamentul aplică propriile regulamente prin cele două Camere ale sale și prin mecanismele specifice parlamentare interne ori negocieri politice.

— Considerentele deciziei majoritare sunt întemeiate pe o analiză superficială a prevederilor legale și regulamentare și **nu arată în ce mod au fost încălcate criteriile legale referitoare la *configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament,* în ce mod au fost afectate norme de rang constituțional sau supremația Constituției.**

— Soluția majoritară reținută în Decizia nr. 394 din data de 29 aprilie 2026 este contrară, în opinia noastră, inclusiv celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (detaliată mai jos) și, prin urmare, **este în contradicție și cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale.**

— **Prin efectele sale,** Decizia nr. 394 din data de 29 aprilie 2026 adoptată cu majoritate de voturi determină de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al SRTv, după doar aproape 1 an de la numirea acestora de către Parlament. În lipsa constatării unei reale încălcări a prevederilor constituționale, legale sau regulamentare în procedura

parlamentară de desemnare a membrilor, decizia diminuează garanțiile constituționale și cele de drept european care protejează mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune pe durata sa.

A. Principiul autonomiei parlamentare (regulamentare) în jurisprudența Curții Constituționale: limitele controlului de constituționalitate

1. Principiul autonomiei parlamentare a fost validat sub aspectul conținutului său, prin deciziile Curții Constituționale, ca fiind dreptul celor două Camere ale Parlamentului de a-și stabili, în limitele și cu respectarea prevederilor constituționale, regulile de organizare și funcționare, prin regulament propriu, adoptat prin hotărârea Camerei, cu votul majorității membrilor săi. Regulamentele sunt așadar hotărâri parlamentare normative, adoptate de fiecare Cameră sau, după caz, de Camerele reunite, în calitate de „corpuri autonome" învestite constituțional cu putere proprie de organizare și funcționare În virtutea principiului autonomiei regulamentare, consacrat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție și interpretat prin numeroase decizii ale instanței constituționale, **orice reglementare privind organizarea și funcționarea unei Camere care nu este prevăzută de Constituție poate și trebuie să fie stabilită prin regulamentul propriu**. Prin urmare, fiecare Cameră este suverană în a adopta măsurile pe care le consideră necesare și oportune pentru buna organizare și funcționare a sa, inclusiv cele privind constituirea și alegerea structurilor sale de conducere și de lucru (Birou permanent, comisii, președinte), precum și **modul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Parlamentului.** De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că „normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Constituție" (a se vedea în acest sens **Decizia nr. 209 din 7 martie 2012**).

2. În jurisprudența sa, Curtea identifică autonomia parlamentară cu **autonomia regulamentară**, care este în realitate o autonomie funcțională necesară asigurării independenței Parlamentului, dar exercitată numai în limitele Constituției și supusă controlului de constituționalitate al Curții. Începând cu Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993 și până la decizii recente (Decizia nr. 225 din 31 martie 2021), Curtea a evitat însă să se transforme într-un „arbitru" permanent al fiecărei dispute politice parlamentare sau al fiecărei neregularități de procedură internă parlamentară or să completeze prin deciziile sale conținutul regulamentelor sau să cenzureze negocierile politice ale partidelor parlamentare. Prin **Decizia nr. 209/2012,** Curtea a stabilit că autonomia regulamentară este „expresia statului de drept" și a principiilor democratice, dar **nu este o autonomie nelimitată,** ea putând fi exercitată numai **în limitele Constituției**. Regulamentele parlamentare, expresie a autonomiei regulamentare, au rolul de a facilita exercitarea atribuțiilor constituționale ale Parlamentului. În **Decizia nr. 25/2020**, Curtea a arătat că orice reglementare privind organizarea și funcționarea unei Camere care nu este prevăzută de Constituție **poate și trebuie să fie stabilită prin regulamentul propriu**, care nu poate modifica, completa sau contrazice o normă constituțională, iar autonomia se exercită obligatoriu cu respectarea Constituției, în special a art. 1 alin. (5). Prin urmare, **limita autonomiei parlamentare o reprezintă însăși supremația Constituției,** iar respectarea ei presupune următoarele exigențe constituționale: dreptul Parlamentului de a-și stabili organizarea și desfășurarea propriei activități, exercitarea autonomiei regulamentare exclusiv în cadrul limitelor Constituției, și nu în mod discreționar sau abuziv, iar interpretarea și aplicarea regulamentelor să fie făcută cu bună-credință și în spiritul loialității față de Constituție (**Decizia nr. 156/2020**).

3. Competența Curții Constituționale de a exercita controlul asupra autonomiei parlamentare este una limitată atât prin Constituție, cât prin jurisprudența Curții. Potrivit art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea poate controla constituționalitatea regulamentului unei Camere sau a regulamentului comun, a modificărilor lor și a altor hotărâri normative referitoare la organizarea și funcționarea Camerelor, dar **Curtea nu poate controla și cenzura modul concret în care Parlamentul interpretează și aplică propriile norme regulamentare** dacă prin aceasta nu este afectată supremația Constituției, adică drepturi sau garanții constituționale (**Decizia nr. 710/2009)**. În considerarea acestei jurisprudențe a Curții, un regulament parlamentar nu poate încălca norme constituționale exprese, nu poate reduce sau eluda drepturi sau garanții constituționale ale parlamentarilor, nu poate modifica reguli constituționale privind cvorumul, majoritatea, configurația politică, statutul mandatului ori competențele autorităților și nu poate institui proceduri care afectează separația puterilor, mandatul reprezentativ, pluralismul politic sau alte exigențe constituționale. În **Decizia nr. 209/2012**, Curtea a stabilit că **aplicarea regulamentului este atribuția Camerei respective**, **iar contestațiile privind actele concrete de aplicare a regulamentului trebuie soluționate prin proceduri parlamentare,** standard confirmat ulterior și prin **Decizia nr. 225/2021**, care a întărit regula conform căreia încălcarea unei reguli pur regulamentare se constată și se remediază prin căi și proceduri exclusiv parlamentare întrucât **nu orice nerespectare a regulamentului devine automat o problemă de constituționalitate**. Prin urmare, dacă dispoziția regulamentară invocată nu are o relevanță constituțională — nefiind consacrată expres sau implicit într-o normă constituțională —, atunci critica rămâne una de aplicare a regulamentului, și nu de constituționalitate. În schimb, sunt susceptibile de control aspectele care privesc exigențe constituționale precum *cvorumul de ședință* prevăzut de art. 67, *majoritatea de vot* prevăzută de art. 76, *configurația politică a birourilor și comisiilor* potrivit art. 64 alin. (5) sau *competențele constituționale ale Camerelor*. Doar atunci când neregula pretins regulamentară afectează o garanție constituțională precum garanțiile mandatului parlamentar, Curtea a intervenit și, analizând procedura parlamentară, a statuat că regulamentul trebuie să permită parlamentarilor să își exercite efectiv mandatul și să voteze în cunoștință de cauză (**Decizia nr. 466/2019**). Nici prin **Decizia nr. 187/2023** Curtea nu a devenit un arbitru al disputelor politice parlamentare, ci doar a reconfirmat că regulamentele și hotărârile Parlamentului sunt subordonate Constituției și pot fi verificate de Curte în privința conformității lor cu normele constituționale, iar interpretarea și aplicarea regulamentelor și a procedurilor parlamentare trebuie făcută de Parlament, cu bună-credință și loialitate constituțională.

B. Analiza criteriilor legale pentru desemnarea membrilor în Consiliul de administrație al SRTv: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament

B1. Reglementarea legală și regulamentară a criteriilor

4. Prin **Decizia nr. 394 din 29 aprilie 2026**, adoptată cu majoritate de voturi, **Curtea** a constatat **neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 45 din 18 noiembrie 2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune** („**SRTv**") numai în ceea ce privește desemnarea celor 8 candidați de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului pe motiv că această procedură ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății

Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament.*** În motivarea soluției majoritare s-a reținut că nu a fost respectat dreptul de reprezentare parlamentară în Consiliul de administrație al SRTv al grupurilor parlamentare reunite ale Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (AUR) întrucât acestui grup i-au fost desemnați prin votul plenului reunit al Parlamentului doar 2 reprezentanți, respectiv 1 (un) membru titular și 1 (un) membru supleant, în condițiile în care grupul parlamentar AUR ar fi pretins, potrivit ponderii sale în Parlament, 4 reprezentanți, respectiv 2 membri titulari și 2 membri supleanți în Consiliul de administrație al SRTv.

5. În realitate, pentru motivele pe care le vom detalia mai jos, argumentele reținute în **considerentele deciziei majoritare sunt întemeiate pe o analiză superficială a prevederilor legale și regulamentare, nesocotesc jurisprudența anterioară a Curții Constituționale și afectează autonomia parlamentară întrucât nu arată în ce mod au fost încălcate criteriile legale referitoare la *configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** în procedura parlamentară de desemnare a celor 8 candidați ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRTv și, implicit, **în ce mod au fost afectate norme de rang constituțional și supremația Constituției.**

6. Potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune sunt desemnați prin votul majorității deputaților și senatorilor în ședința comună a celor două Camere. **Pentru nominalizarea celor 8 candidați de către grupurile parlamentare, dispozițiile art. 19 la alin. (2) lit. a), alin. (3) și (4) stabilesc următoarele reguli:**

— **alin. (2) lit. a):** „*Listele de candidați se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, după cum urmează: a)* ***grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament***.”

— **alin. (3):** „*Propunerile făcute vor nominaliza candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere în termen de 15 zile de la declanșarea procedurii de numire.*”

— **alin. (4):** „*Birourile permanente ale celor două Camere înaintează listele de candidați comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii acestora în ședință comună.*”

7. Așadar, **pot propune candidați** pentru cele 8 locuri doar grupurile parlamentare reunite ale unui partid din cele două Camere, neputând propune candidați partidele care nu au grupuri parlamentare în ambele Camere și nici parlamentarii neafiliați. Grupurile parlamentare ale minorităților naționale depun candidaturi pentru un singur loc care nu face parte din lista celor 8 locuri alocate celorlalte grupuri parlamentare [art. 19 alin. (2) lit. e)]. Procedural sunt depuse **două liste distincte de candidați**, una pentru cele 8 locuri de *membri titulari* și una pentru cele 8 locuri de *membri supleanți*. Grupurile parlamentare reunite nominalizează candidatul/candidații pentru fiecare listă de candidați (titulari și supleanți), dar în practica parlamentară există și posibilitatea ca un grup parlamentar să nominalizeze candidați doar pentru o listă a membrilor, fie pentru titulari, fie pentru supleanți. Totodată, o altă regulă impune ca propunerile înaintate pentru cele 8 locuri de membri titulari, precum și propunerile pentru cele 8 locuri de supleanți să respecte ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite în Parlament (nu pe Camere).***

8. În privința conținutului celor două criterii legale — ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** — prevăzute pentru desemnarea celor 8 candidați în Consiliul de administrație al SRTv, de către grupurile parlamentare, observăm că **Legea fundamentală** consacră la art. 64 alin. (5) conceptul (regula) de „**configurație politică a fiecărei Camere**” pentru alcătuirea birourilor permanente și a comisiilor parlamentare, fără a defini și noțiunea de *pondere/proporție* a grupurilor parlamentare în Parlament. La rândul ei, **Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor** [a se vedea prevederile art. 9 alin. (1)-(2), art. 31 alin. (1)-(3), art. 32 alin. (1)-(2), art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 96/2006, republicată] **nu conține sintagma „configurația politică**” și nu instituie ea însăși un algoritm proporțional pentru birourile permanente ori comisiile parlamentare, dar stabilește cadrul general al mandatului parlamentar, al grupurilor și funcțiilor parlamentare, **lăsând distribuirea proporțională concretă în sarcina regulamentelor parlamentare** în executarea art. 64 alin. (5) din Constituție.

9. Astfel, potrivit prevederilor **Regulamentului Camerei Deputaților** aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994 din 24 februarie 1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1181 din 27 noiembrie 2024, cu modificările ulterioare, ***configurația politică*** exprimă structura politică a Camerei, iar ***ponderea/proporția grupurilor parlamentare*** este coeficientul numeric al grupului în numărul total al deputaților, fiind folosit pentru reprezentarea grupurilor în structurile interne ale Camerei, precum și pentru votul ponderat în Comitetul liderilor. Astfel, enumerăm în continuare o serie de prevederi regulamentare relevante pentru aplicarea criteriilor de „**configurație politică**” și de „**ponderea grupurilor**: **(i)** Comisia de validare trebuie să reflecte *configurația politică* a Camerei, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare [art. 3 alin. (1)]; **(ii)** locurile din Comisia de validare se repartizează în funcție de *proporția membrilor fiecărui grup* în numărul total al deputaților [art. 4 alin. (1)]; **(iii)** liderul de grup propune reprezentanți pentru funcțiile ce revin grupului *potrivit ponderii sale în configurația politică a Camerei* și negocierilor dintre lideri [art. 15 alin. (3) lit. f)]; **(iv)** funcțiile din Biroul permanent se repartizează prin negociere, cu respectarea *configurației politice a Camerei* [art. 21 alin. (3)]; **(v)** alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor se face la propunerea grupurilor parlamentare în *conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice a Camerei Deputaților* și negocierii liderilor grupurilor parlamentare [art. 24 alin. (1)]; **(vi)** la *schimbarea configurației politice*, liderii renegociază funcțiile din Biroul permanent (art. 25); **(vii)** ocuparea funcțiilor vacante și redistribuirea lor trebuie să respecte *configurația politică*; la fuziune, funcțiile se repartizează noului grup [art. 28 alin. (4), (6)-(7)]; **(viii)** Comitetul liderilor este alcătuit potrivit *configurației politice*; timpul de intervenție este repartizat proporțional cu *ponderea grupurilor* [art. 38 lit. a)-(b)]; **(ix)** ponderea votului liderului este *proporția grupului* reprezentat în totalul deputaților, conform *configurației politice a Camerei* [art. 39 alin. (1)]; **(x)** delegațiile permanente sunt propuse cu respectarea *configurației politice a Camerei* [art. 32 alin. (1) lit. m)].

10. La rândul său, **Regulamentul Senatului,** aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 22 iulie 2025 (valabilă la data derulării procedurii parlamentare în prezenta cauză), cu modificările ulterioare, conține mai multe prevederi referitoare la *configurația politică „rezultată din alegeri”,* precum și la obligația de a respecta *ponderea numerică* a fiecărui grup în totalul senatorilor. Cea mai relevantă prevedere regulamentară pentru cauza de față este cea de la **art. 43 lit. e)** care reglementează ***competența Comitetului liderilor de a stabili***

algoritmul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Senatului sau, după caz, a Parlamentului, regulă care permite, pe cale de consecință, **o marjă legitimă de apreciere și de negociere între liderii grupurilor parlamentare pentru calcularea ponderii politice în exercitarea acestei competențe de numire.** Alte prevederi regulamentare au în vedere aplicarea celor două criterii de configurație și pondere politică în următoarele situații: **(i)** Comisia de validare trebuie să reflecte *configurația politică a Senatului rezultată din alegeri* [art. 5 alin. (2)]; **(ii)** conducerea Comisiei de validare se desemnează prin negociere, potrivit *configurației politice rezultate din alegeri* [art. 6 alin. (2)]; **(iii)** apartenența politică a Biroului permanent trebuie să reflecte *configurația politică rezultată din alegeri* [art. 22 alin. (3)]; **(iv)** repartizarea funcțiilor din Biroul permanent respectă *configurația politică rezultată din alegeri* [art. 25 alin. (1)]; **(v)** numărul de reprezentanți ai fiecărui grup în Biroul permanent trebuie să respecte *ponderea numărului* de senatori ai grupului în totalul senatorilor, la începutul fiecărei sesiuni ordinare [art. 25 alin. (2)]; **(vi)** Comitetul liderilor este alcătuit din liderii grupurilor constituite potrivit *configurației politice* a Senatului (art. 42); **(vii)** *votul ponderat: ponderea este proporția grupului* în numărul total al senatorilor, potrivit *configurației politice* a Senatului [art. 44 alin. (1)]; **(viii)** locurile în comisii se repartizează pentru respectarea *configurației politice* a Senatului la începutul fiecărei sesiuni [art. 47 alin. (1)].

11. Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 7 iulie 2023, deși nu menționează expres „ponderea partidelor în Parlament” în termenii regulamentelor fiecărei Camere, **stabilește însă o regulă specifică structurilor parlamentare comune**. Astfel, potrivit art. 4 alin. (3), liderii grupurilor parlamentare din ambele Camere negociază componența numerică și propun componența nominală a structurilor comune, precum și a conducerilor acestora, ***cu respectarea cumulativă a configurației politice a celor două Camere, precum și a raportului dintre numărul deputaților și numărul senatorilor***. Regula se aplică în cazul stabilirii comisiilor comune permanente, grupurilor de prietenie, delegațiilor parlamentare permanente, comisiilor speciale și comisiilor de anchetă. Așadar, **pentru desemnarea reprezentanților în structurile comune, repartizarea trebuie să combine configurația politică proprie a fiecărei Camere cu raportul numeric deputați/senatori**.

12. În considerarea prevederilor legale și regulamentare menționate mai sus și în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, analizând procedura parlamentară derulată pentru adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 45/2025, în opinia noastră, Curtea ar fi trebuit să constate că sesizarea este **neîntemeiată** și că **desemnarea celor 8 candidați** de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului în cadrul Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune („SRTv”) **s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, a regulamentelor parlamentare și a jurisprudenței** Curții Constituționale în ceea ce privește ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** pentru următoarele **motive**:

B2. Analiza procedurii parlamentare prin raportare la criteriile legale privind configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament

13. În fapt, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senatului (inclusiv grupul reunit al AUR) au transmis propuneri de candidați în vederea **desemnării celor 8 candidați în cadrul Consiliului de administrație al SRTv.** Grupul parlamentar reunit al AUR a nominalizat **4 reprezentanți**, din care **doi candidați** la categoria de membru titular (doamna Monica Simona Ghiurco și domnul Titi Dincă) și **doi candidați** la categoria de membru supleant (domnul Rafael Udriște și doamna Alisa Florentina Coman), invocând faptul că, potrivit configurației politice și ponderii grupului AUR în totalul numărului de parlamentari, acest grup avea dreptul la 2 membri titulari și la 2 membri supleanți. Așa cum rezultă din **Avizul comun** privind desemnarea candidaților pentru Consiliul de administrație al SRTv adoptat la data de 17 noiembrie 2025, în urma audierii candidaților în ședință comună, comisiile permanente de specialitate reunite din Camera Deputaților și Senat au **avizat favorabil doar doi candidați din cei patru nominalizați de grupul parlamentar AUR**, respectiv pe doamna Monica Simona Ghiurco (ca membru titular) și pe domnul Rafael Udriște (ca membru supleant), și au dat **aviz negativ celorlalte două candidaturi** (domnul Titi Dincă și doamna Alisa Florentina Coman). În aceeași ședință, comisiile permanente de specialitate reunite nu au supus votului candidaturile transmise de grupurile parlamentare POT și SOS întrucât persoanele în cauză nu s-au prezentat la audieri, iar, potrivit legii, cele două grupuri POT și SOS nici nu îndeplineau cerința legală de a avea grupuri parlamentare în ambele Camere și nici nu dețineau o pondere corespunzătoare alocării unui loc în Consiliul de administrație al SRTv. Având un caracter consultativ, **avizul comun** adoptat de comisiile permanente de specialitate vizează îndeplinirea de către candidați a condițiilor legale pentru a fi membri în Consiliul de administrație al SRTv, iar eventualii candidați respinși pentru un motiv legat de aceste condiții, **pot fi înlocuiți cu alți candidați** propuși de grupul parlamentar în termenul legal.

14. Grupul AUR nu a propus alți candidați în locul celor doi avizați negativ de comisiile avizatoare reunite și, fiind nemulțumit în realitate de numărul de membri care i-a revenit, a promovat o sesizare de neconstituționalitate împotriva Hotărârii Parlamentului de desemnare a membrilor în Consiliul de administrație al SRTv, cerând Curții Constituționale să acționeze ca instanță de control asupra avizului comun al comisiilor parlamentare. În raport cu jurisprudența invocată anterior, **Curtea nu are competența să exercite un control asupra avizului comun, nici să verifice dacă avizul a fost motivat sau să cenzureze motivele care au stat la baza emiterii avizului negativ cu privire la candidații propuși de grupul AUR.** În această privință, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant că „**aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei** Deputaților, așa încât **contestațiile** deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de **competența exclusivă a Camerei** Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament, după cum și **desfășurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotărâtor de prevederile aceluiași regulament**, care, evident, trebuie să concorde cu normele și principiile fundamentale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010). În cazul procedurii derulate de comisiile permanente de specialitate reunite din Camera Deputaților și Senat, competența de a soluționa **contestațiile** privind neregulile procedurale în desemnarea reprezentanților în Consiliul de administrație al SRTv ar fi revenit Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului.

15. După finalizarea audierilor și adoptarea Avizului comun, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (5) și (6) din Legea nr. 41/1994, comisiile permanente de specialitate reunite **au transmis avizul lor comun plenului reunit** al celor două Camere însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru

posturile de supleanți. Ambele liste de candidați conțineau exclusiv candidaturile care au primit aviz favorabil, iar **în cazul grupului AUR, listele conțineau doar cele 2 candidaturi avizate favorabil de comisiile permanente de specialitate pentru un membru titular și pentru un membru supleant**. În timpul dezbaterilor din plen, Grupul parlamentar AUR, printr-un deputat, **a solicitat retrimiterea avizului comun** și a listelor de candidați avizați favorabil la comisiile sesizate pentru reluarea audierii cu privire la candidații AUR respinși anterior și avizarea lor favorabilă pentru a fi incluși în listele de candidați supuse votului final al plenului. Cu votul majorității, în ședința comună din data de 18 noiembrie 2025, **plenul reunit a respins solicitarea de retrimitere,** considerând-o neîntemeiată, și a continuat procedura parlamentară de numire a Consiliului de administrație al SRTv prin exercitarea votului secret cu bile asupra listelor în integralitatea lor. Ca urmare a votului plenului reunit, **în baza Hotărârii Parlamentului nr. 45 din 18 noiembrie 2025 — obiect al controlului de neconstituționalitate — grupurile parlamentare reunite AUR sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRTv de 1 (un) membru titular și de 1 (un) membru supleant, iar această reprezentare respectă, în opinia noastră, atât *configurația politică, cât și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament,* fiind rezultatul direct al etapelor și regulilor prevăzute de lege și de regulamentele parlamentare,** așa cum vom arăta în continuare.

B3. Verificarea respectării configurației politice și a ponderii grupurilor parlamentare în Parlament:

16. În ce privește **criteriul configurației politice,** observăm că acesta **a fost respectat** în procedura parlamentară, întrucât distribuția reprezentării politice rezultate din alegeri este reflectată în Parlament, procedural, prin grupurile parlamentare rezultate **în urma votului înregistrat la alegerile generale**, respectiv de grupurile PSD, AUR, PNL, USR, UDMR, SOS și POT, la care se adaugă grupul parlamentar al minorităților naționale.

17. Ponderea grupurilor parlamentare reunite în Parlament **reprezintă expresia numerică a configurației politice, respectiv proporția deținută de fiecare grup în totalul membrilor Parlamentului** și, spre deosebire de configurația politică, se determină **la momentul derulării procedurii** de desemnare a membrilor Consiliului de administrație al SRTv. În urma verificării informațiilor publicate pe paginile de internet ale Camerei Deputaților și Senatului, constatăm că la data adoptării Hotărârii nr. 45 din 18 noiembrie 2025, din **numărul total de 463 de senatori și deputați**, **ponderea parlamentară la data procedurii de desemnare era următoarea** (*nr. parlamentari grup x 100/463)*: grupurile reunite PSD — 129 de membri și o pondere de 27,86%; **grupurile reunite AUR — 90 de membri și o pondere de 19,44%;** grupurile reunite PNL — 73 de membri și o pondere de 15,77%; grupurile reunite USR — 59 de membri și o pondere de 12,74%; grupurile reunite UDMR — 32 de membri și o pondere de 6,91%; grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților — 17 membri și o pondere de 3,67%; grupul parlamentar SOS România din Camera Deputaților (nu are grup în Senat) — 15 membri și o pondere de 3,24%; grupul parlamentar POT din Camera Deputaților (nu are grup în Senat) — 14 membri și o pondere de 3,02%, grupul parlamentar PACE din Senat (nu are grup în Camera Deputaților) — 11 membri și o pondere de 2,38%, la care se adaugă parlamentarii neafiliați în număr de 23, având o pondere de 4,97% din totalul parlamentarilor. **În funcție de această pondere a grupurilor parlamentare în Parlament a fost stabilit <u>numărul de mandate întregi</u>** (respectiv numărul de locuri pentru membrii titulari/supleanți) distribuite fiecărui grup în Consiliul de administrație al SRTv (*pondere x 8/100*), rezultând situația din tabelul de mai jos:

1. Grup reunit parlamentar	2. Pondere	3. Cota pentru 8 locuri	4. Locuri întregi membri titulari	5. Rest fracție
PSD — 129	27,86%	2,2288	2	0,2288
AUR — 90	**19,44%**	**1,5552**	**1**	**0,5552**
PNL — 73	15,77%	1,2616	1	0,2616
USR — 59	12,74%	1,0192	1	0,0192
UDMR — 32	6,91%	0,5528	0	0,5528
Gr. minorități — la CD — 17	3,67%	0,2936	Are loc separat	0,2936
SOS la CD — 15	3,24%	0,2592	—	0,2592
POT la CD — 14	3,02%	0,2416	—	0,2416
PACE la Senat — 11	2,38%	0,1904	—	0,1904
Neafiliați — 23	4,97%	0,3976	—	0,3976
Total: 463 deputați și senatori	**100%**	**8**	**Rest fracții grupuri fără candidați: 1,3824**	**3**

În concluzie, prin raportare la criteriul legal al **ponderii** pe care o aveau în Parlament **la data procedurii** *(coloana 2 din tabel),* grupurile parlamentare care aveau dreptul să propună candidați pentru cele 8 locuri ale **membrilor titulari** au primit un număr de **locuri întregi** *(coloana 4 din tabel),* după cum urmează: grupul **PSD — 2 locuri, grupul AUR — 1 loc, grupul PNL — 1 loc și grupul USR — 1 loc**. Aceeași repartizare a locurilor s-a realizat și în cazul celor 8 locuri de membri supleanți. Așadar, **după prima etapă de repartizare derulată după criteriul configurației politice și al ponderii, grupului AUR i-a revenit în baza ponderii proprii 1 (un) singur loc întreg (1 membru titular) și în mod similar, pentru lista candidaților supleanți, 1 (un) loc întreg.** Totalul locurilor întregi astfel repartizate a fost de **5 locuri**, prin urmare, pentru etapa a doua, **au rămas 3 (trei) locuri întregi de repartizat** *(coloana 5 din tabel)*.

18. Pentru a analiza și modul în care au fost repartizate în a doua etapă, **cele 3 (trei) locuri rămase** și cum și-au valorificat

grupurile parlamentare resturile de fracție și cotele de locuri rămase de la celelalte grupuri parlamentare care nu au avut dreptul să nominalizeze candidați, reținem în primul rând că **Legea nr. 41/1994 nu reglementează o anumită metodă/formulă obligatorie pentru repartizarea resturilor de mandat/de locuri rămase**, dintre cele uzitate în mod obișnuit în practica politică (precum *metoda de rotunjire, noțiunea de „rest electoral" sau „rest de mandat", un prag pentru atribuirea unui loc sau metoda celui mai mare rest, metoda D'Hondt, Sainte-Laguë sau o altă metodă a divizorilor ori o regulă de departajare a resturilor egale)*. Așadar, **nu există reglementat un „rest de mandat" legal predeterminat** în sens electoral, ci există numai cote fracționare rezultate din aplicarea ponderii/proporționalității asupra celor 8 locuri de titulari/supleanți. Totuși, regulamentele parlamentare prevăd câteva reguli pentru a fi aplicate în astfel de situații. Astfel **art. 43 lit. e)** din **Regulamentul Senatului** prevede competența expresă a ***Comitetului liderilor de a stabili algoritmul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Senatului sau, după caz, a Parlamentului,*** regulă care permite, pe cale de consecință, **o marjă legitimă de apreciere și de negociere între liderii grupurilor parlamentare pentru calcularea ponderii și, în special, pentru atribuirea resturilor de fracție/de mandat și a cotelor de locuri rămase nedistribuite.** Observăm că această competență a liderilor de grup este aplicabilă inclusiv în cazul procedurii de desemnare a membrilor pentru Consiliul de administrație al SRTv, numirea conducerii SRTv fiind o competență legală a Parlamentului conform Legii nr. 41/1994.

19. În concret, așa cum se arată și în **punctele de vedere ale Birourilor Permanente din Camera Deputaților și din Senat,** transmise Curții Constituționale în prezentul dosar, **4 grupuri parlamentare din cele 5** care aveau dreptul de a nominaliza candidați pentru Consiliul de administrație al SRTv, **respectiv grupurile PSD, PNL, USR și UDMR**, **prin liderii de grup, au negociat modul de atribuire a resturilor de locuri rămase și, prin concesii reciproce, și-au cedat sau au schimbat între ele resturile de fracții rămase după prima etapă a repartizării locurilor întregi.** Astfel, **primul loc din cele 3 rămase a revenit grupului UDMR** căruia nu i-a fost repartizat în prima etapă un loc întreg datorită ponderii scăzute, dar fiind beneficiar al celui mai mare rest, practic o jumătate de loc (0,5528), i-au fost repartizate 1 (un) loc întreg de membru titular și 1 (un) loc întreg de membru supleant. La rândul lui, **grupul parlamentar PSD** care beneficia conform ponderii de 2 locuri de titular și de 2 locuri de supleant, în urma negocierii, a renunțat la cele două locuri de supleant și i-a fost atribuit 1 (un) singur loc întreg de membru titular (al doilea din cele 3 rămase), având în total 3 membri titulari și 0 supleanți. În fine, **grupul parlamentar PNL** care primise în prima etapă, conform ponderii proprii, 1 loc de titular și 1 loc de supleant, a mai primit 1 loc întreg de titular și unul de supleant, prin întregirea restului de fracție cu parte din restul neatribuit (**1,3824)** de la celelalte grupuri parlamentare fără drept de candidați, primind astfel cel de-al treilea loc din cele rămase neatribuite.

20. În concluzie, **în urma aplicării criteriilor legale ale configurației politice și ponderii din Parlament, rezultă că grupul reunit AUR nu avea dreptul la mai mulți reprezentanți titulari și supleanți în Consiliul de administrație al SRTv, ci doar la 1 membru titular și 1 membru supleant.** Prin urmare, prin raportare la dreptul legal de reprezentare de care beneficia în baza ponderii grupului, nu se poate reține o încălcare a dreptului de reprezentare al grupului parlamentar AUR. Faptul că celelalte partide parlamentare au obținut în etapa a doua, în urma negocierii dintre ele, repartizarea celor 3 mandate rămase nu este în sine o încălcare a procedurii legale de desemnare întrucât criteriile obligatorii ale configurației și ponderii politice au fost respectate și aplicate în etapa întâi. Locurile întregi rămase au fost atribuite grupurilor parlamentare PSD, PNL și UDMR prin negocieri, acestea acordând sau obținând renunțări sau concesii reciproce. În aceste condiții, **grupul AUR nu poate invoca încălcarea dreptului de reprezentare prin faptul că nu a obținut atâtea mandate câte și-ar fi dorit în timp ce celelalte partide au obținut, întrucât acest grup nu avea dreptul legal conform ponderii sale decât la 1 mandat de titular și 1 mandat de supleant.** Orice mandat în plus pe care l-ar fi dorit ar fi trebuit să fie stabilit prin negocierea ulterioară din comitetul liderilor.

21. Din analiza întregii proceduri parlamentare expuse mai sus rezultă că **decizia Curții, adoptată cu majoritate de voturi, nu a valorificat în prealabil prevederile legale și regulamentare cu privire la determinarea ponderii politice, calcularea și alocarea mandatelor întregi către grupurile parlamentare.** O astfel de analiză ar fi permis Curții Constituționale să constate că cele două criterii legale (*configurația și ponderea*) prevăzute pentru desemnarea membrilor în Consiliul de administrație al SRTv **au fost respectate** în procedura parlamentară și că **grupul parlamentar AUR nu avea dreptul la 2 membri titulari și 2 membri supleanți întrucât ponderea sa politică îi dădea dreptul la o cotă de 1,5552 locuri** (*adică un loc întreg și o altă jumătate de loc*), deci acest grup putea să desemneze regulamentar în baza ponderii sale doar câte un candidat pentru ambele liste de membri (titulari și supleanți). **Obținerea unui loc suplimentar de membru titular și membru supleant era posibilă în cadrul dialogului și negocierii parlamentare cu celelalte grupuri în comitetul liderilor. Nicio prevedere legală sau regulamentară nu prevede rotunjirea obligatorie a resturilor de fracție egale sau mai mari de 0,50 zecimale, prin urmare grupului AUR, având o cotă de 1,5552 locuri, nu i se putea repartiza printr-o rotunjire forțată, neprevăzută de lege ori de regulament, și în afara cadrului politic de negociere dintre grupurile parlamentare, un loc în plus de membru titular și un loc în plus de supleant.**

22. Cu privire la modul în care grupurile parlamentare beneficiare **au negociat**, în etapa a doua, atribuirea celor 3 locuri rămase, la modul în care aceste grupuri au înțeles să își facă concesii reciproce, să își cedeze resturile de fracție între ele potrivit înțelegerilor și intereselor politice și să își atribuie cotele de locuri rămase de la celelalte grupuri parlamentare care nu au avut dreptul să nominalizeze candidați, **constatăm că acestea sunt aspecte care țin de viața parlamentară a partidelor politice și de autonomia politică și regulamentară a fiecărei Camere și nu pot fi cenzurate de către Curtea Constituțională câtă vreme acestea sunt stabilite prin regulamente parlamentare valabile din punct de vedere constituțional și nu încalcă norme de rang constituțional**. Nu poate fi primită nici critica grupului AUR care contestă numărul membrilor alocați celorlalte grupuri parlamentare, întrucât Curtea este obligată să verifice nu numărul obținut de celelalte grupuri prin negociere și concesii reciproce, ci să verifice dacă numărul de reprezentanți repartizat grupului AUR este conform ponderii acestui grup în Parlament. Or calculele detaliate în tabelul de mai sus arată că grupul AUR a primit exact atâtea locuri întregi câte rezultau din ponderea sa.

23. În ce privește **limitele controlului** exercitat de Curtea Constituțională, **apreciem că această instanță nu are competența să intervină în negocierea partidelor parlamentare și nici să cenzureze proceduri parlamentare desfășurate potrivit regulamentelor Parlamentului, atât timp cât nu exista o încălcare a Constituției sau a legii. Or prin Decizia nr. 394 din 29 aprilie 2026, adoptată cu majoritate, Curtea nici nu a analizat și nici nu a constatat în ce mod procedura parlamentară derulată pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTv a încălcat configurația parlamentară și ponderea politică, afectând dreptul de reprezentare al grupului parlamentar reunit AUR,** considerentele deciziei limitându-se doar la a menționa că cele 3 locuri rămase nedistribuite după aplicarea ponderii parlamentare au fost repartizate către „*trei grupuri parlamentare a căror pondere diferă semnificativ, ceea ce nu respectă criteriul imperativ stabilit de Legea nr. 41/1994.*"

B4. Configurația politică și ponderea parlamentară în jurisprudența Curții

24. În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la cele două criterii — **configurația politică și ponderea parlamentară** — folosite pentru desemnarea unor reprezentanți ai grupurilor parlamentare în structurile interne de conducere și de lucru ale Parlamentului sau în autorități aflate sub control parlamentar. Prin **deciziile nr. 601/2005 și nr. 602/2005**, Curtea Constituțională, interpretând dispozițiile art. 64 alin. (5) din Constituție, a statuat că sintagma „**configurație politică a fiecărei Camere**" desemnează compunerea Camerei rezultată din alegeri, „pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective". În **Decizia nr. 137 din 20 martie 2018**, Curtea a corelat reprezentarea proporțională cu autonomia fiecărui grup parlamentar, stabilind, în esență, că art. 64 alin. (5) nu privește numai numărul locurilor ce revine fiecărui grup parlamentar, ci și componența Camerelor, a comisiilor permanente și a birourilor acestora. Totodată, Curtea a reținut **rolul negocierii dintre liderii grupurilor parlamentare** în stabilirea componenței biroului comisiilor permanente, aceasta fiind o soluție firească, „întrucât împărțirea locurilor pe grupuri parlamentare în cadrul comisiilor permanente și, implicit, a celor din biroul acestora se face potrivit unui **algoritm politic aplicat la toate comisiile permanente privite per ansamblu**, și nu pe fiecare comisie permanentă/birou al acesteia privit individual (considerentul 42). Cu privire la propunerile nominale pentru funcțiile din biroul comisiei, Curtea constată că odată agreate numărul membrilor biroului și împărțirea funcțiilor potrivit **algoritmului politic,** revine fiecărui grup parlamentar, reprezentat prin liderul său, dreptul de a propune pe funcția dată pe oricare membru al său care face parte din comisia respectivă. Niciunul dintre liderii grupurilor parlamentare nu poate cenzura, în niciun fel, decizia liderului altui grup parlamentar. Votul Comisiei avizatoare asupra listei candidaților pentru biroul comisiei are semnificația confirmării candidaților propuși, astfel că nu permite un control de oportunitate asupra opțiunii politice a grupului cu privire la candidați. Nici majoritatea parlamentară, nici liderii altor grupuri și nici comisia însăși nu pot exercita un drept de veto asupra persoanei nominalizate de grupul parlamentar îndreptățit. Așadar, „**ponderea**" nu este doar o tehnică aritmetică de distribuire a locurilor, ci potrivit jurisprudenței Curții, ea protejează și reprezentarea efectivă a fiecărui grup în locurile care îi revin, inclusiv la nivelul conducerii comisiilor.

25. Prin **Decizia nr. 25 din 22 ianuarie 2020,** instanța constituțională a reiterat că principiul configurației politice, întemeiat pe art. 64 alin. (5), guvernează alegerea președinților Camerelor, birourilor permanente și a comisiilor. Curtea a definit ***configurația politică*** ca fiind compunerea politică a Camerei, rezultată din alegeri, regulamentele parlamentare fiind acelea care cuprind prevederi concrete în acest sens. Prin decizia antereferită (considerentul 58), Curtea a recunoscut neechivoc că cele două Camere ale Parlamentului au dreptul de a-și stabili, **în virtutea autonomiei parlamentare,** prin regulamente proprii, un set de reguli pe baza cărora parlamentarii, în exercitarea mandatului reprezentativ, se pot organiza în grupuri parlamentare, iar în temeiul configurației politice și al principiului deciziei majoritare, își pot desemna reprezentanții în comisiile parlamentare și în birourile permanente și aleg președintele fiecărei Camere.

26. Curtea Constituțională însăși a statuat că **nu are competență de control constituțional cu privire la negocierile politice** realizate în limitele Constituției și care sunt esența dezbaterii parlamentare. Atunci când a analizat **nerespectarea configurației politice și a ponderii parlamentare**, Curtea Constituțională a constatat inexistența unor **criterii obiective** în funcție de care să poată fi evaluată respectarea configurației politice a celor două Camere, având în vedere pronunțatul **caracter variabil** al acesteia, „fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin **dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară**. **Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control** (…)" (a se vedea Decizia nr. 55/2024).

C. Încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al SRTv:

27. Prin efectele sale, Decizia nr. 394 din data de 29 aprilie 2026, adoptată cu majoritate de voturi, determină de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al SRTv, după doar aproape un an de la numirea acestora de către Parlament. **În lipsa constatării unei reale încălcări** a prevederilor constituționale, legale sau regulamentare în procedura parlamentară de desemnare a membrilor, decizia diminuează garanțiile constituționale și cele de drept european care protejează mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune pe durata sa.

28. Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) a formulat în opiniile sale un standard european cu privire la mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune care trebuie să fie efectiv protejat pe durata sa, iar încetarea sa anticipată să intervină numai în împrejurări excepționale, pe criterii legale stabilite dinainte, printr-o procedură motivată și controlabilă jurisdicțional. Acest standard nu exclude rolul unui organ de conducere sau al parlamentului în arhitectura instituțională, dar exclude transformarea revocării într-un instrument politic discreționar, limitând încetarea sa anticipată numai la împrejurări excepționale, pe criterii legale stabilite dinainte, printr-o procedură motivată și controlabilă jurisdicțional (*a se vedea Opinia privind amendamentele aduse Legii privind Radioul și Televiziunea Națională din Lituania, CDL-AD(2026)001, din 7 martie 2026*). Comisia reiterează protecția de care trebuie să beneficieze conducerea unui serviciu public de radio-televiziune în acord cu dreptul european [art. 10 CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 5 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2024/1.083 — European Media Freedom Act/EMFA] și standardele sof-law cuprinse în Recomandarea CM/Rec(2012)1, Recomandarea R(96)10, Recomandarea CM/Rec(2018)1, precum și în Updated Rule of Law Checklist — Lista de verificare actualizată privind Statul de Drept a Comisiei de la Veneția.

29. În Opinia nr. 798/2015 asupra legislației media din Ungaria, adoptată de Comisia de la Veneția la 22 iunie 2015 — CDL-AD(2015)015, Comisia a examinat riscul controlului politic guvernamental asupra mass-mediei publice și a accentuat că independența reală nu se evaluează doar prin textele legale, ci și prin concentrarea puterilor de numire, structura organelor de reglementare, contextul politic și capacitatea acestora de a exercita presiune asupra conținutului editorial. Comisia de la Veneția a încredințat instanțelor, inclusiv celor constituționale, **rolul de „ultimii garanți" ai libertății presei în controlul aplicării normelor media**, susținând că, într-un sistem care protejează mandatul conducerii radiodifuzorului public, instanța nu trebuie să fie decorativă, ci trebuie să poată verifica dacă o revocare nu ascunde, de fapt, o sancționare a independenței editoriale.

30. În considerarea tuturor argumentelor mai sus expuse, apreciind că desemnarea celor 8 membri titulari și supleanți în Consiliul de administrare al SRTv a fost făcută cu respectarea tuturor normelor legale și regulamentare referitoare la configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare, considerăm că sesizarea grupului AUR trebuia **respinsă ca neîntemeiată**, Hotărârea Parlamentului României nr. 45 din 18 noiembrie 2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune fiind **constituțională**.

Judecător,

Laura-Iuliana Scântei

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 395

din 29 aprilie 2026

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Cristina Titirișcă — magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 14.467 din 22 decembrie 2025 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5.127L2/2025.

2. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** se arată, în esență, că Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 este neconstituțională, având în vedere dispozițiile Legii fundamentale prin raportare la prevederile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, potrivit cărora Parlamentul are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune (*SRR*), la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament.

3. În fapt, în cadrul procedurii pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR, grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor (*AUR*) din Camera Deputaților și Senat au înaintat două propuneri pentru membri titulari și două propuneri pentru membri supleanți, iar la ședința comună a Comisiei pentru cultură și media a Senatului și a Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților a fost avizată câte o singură propunere pentru fiecare categorie, celelalte două nominalizări nefiind incluse pe listele de candidați propuși pentru posturile de titulari și supleanți. Propunerile făcute de cele două comisii au fost votate în ședința în plen a Parlamentului.

4. Ca atare, se afirmă că plenul reunit al Parlamentului nu a votat propunerile de membri înaintate de grupurile parlamentare ale AUR, fapt care a condus la nerespectarea configurației politice și a ponderii lor în Parlament, prin raportare la numărul de membri alocat pentru propunerile formulate de grupurile parlamentare, respectiv la încălcarea unei condiții imperative prevăzute de art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 41/1994, care trebuia respectată la momentul supunerii la vot a propunerilor pentru ocuparea unui loc în cadrul Consiliului de administrație al SRR.

5. Norma legală încălcată are o fizionomie juridică foarte clară, impunând obligația respectării configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului prin raportare la numărul total de membri ai Consiliului de administrație al SRR propuși de grupurile parlamentare ale celor două Camere, mai exact prin raportare la numărul de 8 membri pe care acestea îl pot propune. Or, cei 129 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat nu sunt de 3 ori mai mulți față de numărul de 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt doar cu 44% mai mulți, și nici cei 73 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Național Liberal nu sunt mai mulți prin raportare la cei 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt în mod evident mai puțini. De asemenea, referitor la cei 59 de parlamentari care fac parte din grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România, se arată că și numărul acestora este mai mic decât cel al deputaților și senatorilor care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR. Totodată, cei 32 de parlamentari ai Uniunii Democratice Maghiare din România sunt aproximativ de 3 ori mai puțini decât numărul de deputați și senatori care fac parte din grupurile parlamentare ale AUR. Așadar, în Consiliul de administrație al SRR trebuiau să se regăsească doi membri titulari și doi membri supleanți propuși de grupurile parlamentare ale AUR, conform configurației politice și ponderii acestora în Parlament, iar prin neincluderea propunerilor făcute de grupurile parlamentare ale AUR a fost încălcată condiția reprezentativității în cadrul Consiliului de administrație al SRR, stabilită expres și imperativ de Legea nr. 41/1994, ceea ce duce la încălcarea obligativității respectării legii, prevăzută de Constituție, obligație care se impune tuturor subiectelor de drept, indiferent de natura lor, fiind o trăsătură imanentă a statului de drept. În consecință, se încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală.

6. Totodată, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților Camerei Deputaților și Senatului, pentru a comunica punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

8. **Președintele Camerei Deputaților** a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 1.535 din 10 februarie 2026, prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării de neconstituționalitate.

9. În prealabil, se arată că demersul de contestare a constituționalității este tardiv, ceea ce afectează principiul securității raporturilor juridice, având în vedere că între momentul adoptării actului supus controlului instanței de contencios constituțional și momentul formulării contestației s-au produs efecte juridice. Or, activitatea parlamentară, inclusiv dreptul de contestare a constituționalității unui act, trebuie să se circumscrie principiului diligenței și al cooperării și colaborării loiale, astfel încât formularea actului de contestare trebuie realizată după adoptarea actului, și nu după o lună de zile, cum este cazul prezentei sesizări de neconstituționalitate, Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 producând deja efecte juridice. Neprecizarea unui termen-limită de contestare a unei hotărâri, cu un interval de timp care să limiteze sau să minimizeze producerea efectelor juridice, nu poate duce decât la concluzia că un astfel de act poate fi contestat și după încheierea mandatului de numire.

10. În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor cuprinse la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție se arată că autorii

sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea acestora cu referire la desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR, fără să argumenteze respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorii sesizării.

11. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității hotărârii criticate. În raport cu criticile aduse în sesizarea de neconstituționalitate, principiul constituțional al legalității impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. În acest context, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. În considerarea celor prezentate, se poate aprecia fără echivoc faptul că susținerea autorilor sesizării nu poate fi acceptată, întrucât limbajul juridic folosit de legiuitor este clar, predictibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii. Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, neîncălcând niciuna dintre prevederile cadrului normativ referitor la tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile hotărârii supuse controlului sunt constituționale și prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție.

12. Din perspectiva particularităților obiectului sesizării de neconstituționalitate se apreciază că în analiza acesteia trebuie avută în vedere și competența *ratione materiae* a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, prin prisma reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

13. Se mai arată că din examinarea hotărârii criticate, prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, se remarcă faptul că SRR nu este o instituție *„de rang constituțional”*, nefiind reglementată prin dispoziții de rang constituțional, iar procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. Se afirmă, totodată, că procedura legală instituită a fost exercitată de forul legislativ conform procedurilor parlamentare incidente, fără să fie afectate sau încălcate valori sau principii constituționale.

14. Curtea Constituțională a stabilit în mod expres, în jurisprudența sa, că pentru declararea admisibilității sesizărilor asupra hotărârilor parlamentare care sunt criticate din punctul de vedere al valorilor, regulilor și principiilor constituționale norma de referință invocată trebuie să fie de rang constituțional, astfel încât să se poată analiza dacă hotărârile contestate respectă atât exigențele procedurale, cât și pe cele substanțiale impuse de prevederile constituționale.

15. Cu referire la criticile de neconstituționalitate formulate în sesizare se consideră că nu pot fi reținute impedimente de natură constituțională în adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025, care, sub aspectul conținutului său, vizează numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRR, care își desfășoară activitatea sub controlul autorității legislative, conform dispozițiilor procedurale legale în materie. Din această perspectivă, hotărârea parlamentară are caracter individual, categorie în care se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca neîntemeiată.

16. Cu privire la criticile formulate referitor la pretinsele încălcări ale dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se solicită respingerea acestor critici ca nefondate, având în vedere că numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRR s-a realizat cu respectarea principiului configurației politice și ponderii în Parlament.

17. În acest context, se arată că, ținând cont că în data de 15 noiembrie 2025 expirau mandatele membrilor Consiliului de administrație al SRR, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința din 12 noiembrie 2025, au hotărât declanșarea procedurii de numire a membrilor Consiliului de administrație al SRR și, totodată, transmiterea propunerilor nominale către Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și către Comisia de cultură și media din Senat, în conformitate cu prevederile art. 11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Conform prevederilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membrii Consiliului de administrație al SRR sunt numiți la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. Astfel, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat, așa cum reiese și din Avizul comun al celor două comisii reunite în ședință comună, au transmis nominalizări, conform configurației politice, deci, implicit, și grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut nominalizări pentru membri titulari în persoana doamnei Muntean Maria și a doamnei Țoghină Maria, respectiv, pentru membri supleanți, în persoana doamnei Nicolescu Maria-Lăcrămioara și a domnului Coroamă Gabriel-Bogdan, care au fost audiați în comisiile de specialitate, grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat formulând câte 2 (două) propuneri pentru fiecare categorie de membri conform dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, respectându-se astfel configurația politică și ponderea în Parlament.

18. Astfel, se subliniază că legislația relevantă nu instituie un drept al grupurilor parlamentare asupra unui număr fix de mandate, ci reglementează un mecanism de desemnare bazat pe ponderea politică parlamentară, finalizat prin negocieri și validări individuale. Potrivit cadrului legal și regulamentar în vigoare, ce permite grupurilor parlamentare să depună un număr de nominalizări mai mare decât numărul de locuri vizate, tocmai pentru a preîntâmpina situația în care anumite candidaturi nu întrunesc condițiile de avizare, dat fiind faptul că aceste nominalizări nu mai pot fi modificate sau completate ulterior epuizării termenului de cel mult 15 zile de la declanșarea procedurii de numire, prevăzut la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este instituită și obligația ca aceste nominalizări să devină locuri efective în consiliul de administrație. În speță, numărul de mandate obținut de grupurile parlamentare, autoare ale sesizării, este consecința directă a votului politic, a negocierilor parlamentare și a procesului de avizare, nu a unei repartizări prealabile inflexibile.

19. Astfel, dinamica negocierilor parlamentare permite adaptarea repartizării în funcție de validitatea candidaturilor, exemplu fiind grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, care și-au configurat propunerile exclusiv pentru locurile de titulari, acceptând implicit o altă configurație a supleanților, fapt ce demonstrează natura flexibilă, negociată, a compunerii Consiliului de administrație al SRR, iar nu una bazată pe drepturi intangibile și opozabile *erga omnes* asupra locurilor.

20. Se mai arată că, în data de 17 noiembrie 2025, Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și Comisia de cultură și media din Senat s-au întrunit în ședință comună, au analizat documentele transmise, au audiat toți candidații prezenți, după care membrii celor două comisii au procedat la vot. Având în vedere voturile valabil exprimate, doar doi dintre candidații propuși de grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au obținut aviz favorabil *[după cum urmează: (i) doamna Muntean Maria — pentru — 12; abțineri — 0; împotrivă — 7 și (ii) doamna Nicolescu Maria-Lăcrămioara — pentru — 10; abțineri — 0; împotrivă — 9], iar doamna Țoghină Maria și domnul Coroamă Gabriel-Bogdan au primit aviz negativ, aceștia neputând astfel fi „incluși (...) pe listele de candidați”*.

21. Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului i-au fost supuse astfel votului, potrivit art. 19 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora *„În urma audierii, comisiile permanente de specialitate vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta în ședința Camerei Deputaților și a Senatului, însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de supleanți”*, exclusiv propunerile ce au fost avizate favorabil de către comisiile comune de specialitate sesizate, acestea constituind listele cerute de lege, astfel neexistând niciun viciu de legalitate privind nominalizările și votul asupra acestora.

22. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Listele de candidați se supun în întregime votului în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret și se exprimă cu bile.”* Prin urmare, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului se pronunță asupra listelor astfel cum sunt prezentate de către comisiile avizatoare, fără a putea interveni nominal în cadrul acestora. În cazul în care plenul reunit nu este de acord cu avizele acordate și listele rezultate în urma acestora, acesta are posibilitatea să ceară retrimiterea avizului în vederea reexaminării de către comisii ori posibilitatea să respingă listele înaintate și, în consecință, urmând ca procesul de audiere și avizare în comisii să fie reluat.

23. În cazul de față, a fost supusă dezbaterii în plenul reunit propunerea domnului deputat Laurențiu Plăeșu, din partea Grupului parlamentar al AUR, de retrimitere a avizului la comisiile sesizate, iar în urma supunerii la vot plenul reunit a respins-o, aceasta neîntrunind numărul necesar de voturi, rezultatul fiind: 34 — pentru; 235 — contra; 0 — abțineri.

24. Așadar, plenul reunit a acceptat să continue procedura parlamentară de numire a consiliului de administrație și să se pronunțe prin vot secret cu bile, potrivit legii, asupra listelor în integralitatea lor, exercitându-și astfel, în temeiul prevederilor art. 13 pct. 21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare, competența exclusivă de a numi membrii Consiliului de administrație al SRR.

25. Astfel, în data de 18 noiembrie 2025 a avut loc ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, având pe ordinea de zi și Hotărârea Parlamentului României privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.

26. Procedura de vot se realizează prin apel nominal și vot secret cu bile, conform prevederilor art. 19 alin. (6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în urma votului exprimat de către deputați și senatori asupra listei de candidați, aceasta a întrunit majoritatea necesară de voturi pentru numirea în funcție, înregistrându-se 249 de voturi „pentru” și 4 voturi „contra”, conform stenogramei ședinței comune.

27. Se constată astfel că afirmațiile autorilor sesizării nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceștia folosesc această procedură a contestării constituționalității hotărârii doar pentru că un candidat propus ca membru titular și unul ca membru supleant nu au fost validați, aceștia primind aviz negativ în cadrul ședinței comune a celor două comisii și, în consecință, neregăsindu-se pe lista de candidați pe care plenul reunit urma să o voteze.

28. Acest aspect nu se poate transforma într-o contestare a constituționalității hotărârii de numire, autorii sesizării fiind nemulțumiți, în concret, de faptul că grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat nu au doi reprezentanți în Consiliul de administrație al SRR, norma juridică nedistingând cu privire la numărul de membri propuși și numiți de fiecare grup parlamentar, iar în contextul invalidării unor candidaturi, nu pot cere „repararea” rezultatului negocierilor la care au fost parte prin forțarea în fața instanței de contencios constituțional a unor candidaturi respinse, deoarece plenul reunit nu poate fi obligat să voteze un candidat care nu a fost evaluat favorabil de comisiile de specialitate.

29. Mai mult, configurația finală a Consiliului de administrație al SRR a reflectat voința Parlamentului de a asigura funcționalitatea instituției, prin validarea acelor candidați care au întrunit susținerea necesară, neexistând, potrivit legislației în vigoare, mandate „rezervate” care să rămână vacante în cazul unui aviz negativ, ci locuri ce pot fi ocupate prin consens politic și voința suverană a plenului reunit; astfel, Consiliul de administrație al SRR, fiind complet, își poate desfășura activitatea în bune condiții, potrivit reglementărilor în vigoare.

30. Se menționează, de asemenea, că legiuitorul a statuat clar la art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că *„grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament”*, deci nu că revine de drept fiecărui grup parlamentar un anumit număr de locuri, ci că fiecărui grup parlamentar i se conferă dreptul să nominalizeze reprezentanți și să garanteze grupurilor parlamentare posibilitatea atât a depunerii de candidaturi, cât și a susținerii acestora, iar, conform rezultatului votului din comisiile parlamentare, doamna Țoghină Maria și domnul Coroamă Gabriel-Bogdan nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi avizați și numiți membru titular, respectiv membru supleant în Consiliul de administrație al SRR. Astfel, numirea celorlalți membri propuși în funcție s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat atât configurația politică a celor două Camere, cât și toate etapele și termenele reglementate atât în textele constituționale, cât și în cele legale și regulamentare incidente în ceea ce privește procedura de vot și numire.

31. În sprijinul argumentelor aduse se invocă și Decizia nr. 55 din 31 ianuarie 2024, în care Curtea Constituțională a reținut „că prevederile legale de ordin infraconstituțional la care se face trimitere prin prisma art. 1 alin. (1) și (5) din Legea fundamentală nu constituie o normă legală care să reglementeze condiții obiective și care să prezinte caracter imperativ. Configurația

politică a Camerelor Parlamentului, la care se face referire în textul de lege invocat, este un concept dinamic, fluid, fiind o realitate ce poate suferi modificări chiar în cadrul aceleiași legislaturi. (...)" (paragraful 37); „În concluzie, sintagma «potrivit configurației politice a celor două Camere» cuprinsă în art. 17 alin. (2) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 are un pronunțat caracter variabil, fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară. Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control, neexistând criterii obiective în funcție de care să poată evalua măsura în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității." (paragraful 40).

32. În acest sens, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 847 din 18 noiembrie 2020, paragraful 44, potrivit căreia „Decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru."

33. Se mai arată că, analizând configurația politică a celor 464 de mandate de deputați și senatori, rezultă că ponderea celor 3 grupuri parlamentare ce au reprezentare doar în una dintre cele două Camere și a parlamentarilor neafiliați însumează un număr suficient de mandate pentru alocarea unui loc de titular și a unui loc de supleant în consiliul de administrație, însă, acest lucru neputând fi realizat potrivit legii, a trebuit ca aceste locuri să fie redistribuite în cadrul negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, reflectate în listele de candidați, înaintate de comisiile de specialitate și votate în plenul reunit.

34. Așadar, procedura privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR se regăsește în Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea, și nicidecum instanței de contencios constituțional.

35. Se mai susține că autorii sesizării pun, de asemenea, în discuție, în mod eronat, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 783 din 26 septembrie 2012 cu privire la adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, situațiile juridice nefiind identice ori similare celei la care se face referire în prezenta cauză. În cadrul procesului legislativ de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr. 28/2012, procedura de audiere a candidaților propuși pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune nu a fost încălcată, ci a avut loc un viciu de procedură, în sensul în care, conform paragrafului 6.1 din Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, „Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotrivă, 9 voturi pentru și 2 abțineri. Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale. La finalul audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un aviz favorabil pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune."

36. Se apreciază că aceste considerente nu sunt aplicabile în cazul hotărârii supuse controlului constituțional, deoarece grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut propuneri/nominalizări, au avut loc audierile celor propuși în comisiile comune de specialitate sesizate, dar aceștia nu au întrunit numărul de voturi necesare pentru a fi avizați favorabil și propuși în plenul reunit pentru numire. Curtea este rugată să ia act de confuzia pe care o fac autorii sesizării între cele două spețe, respectiv îngrădirea dreptului de a face nominalizări versus exercitarea dreptului de a face nominalizări urmată de respingerea prin vot în comisiile comune sesizate, cele două ipoteze fiind fundamental distincte. Confuzia acestora comportă atât dimensiuni regulamentare, de cutumă parlamentară, legale, cât și constituționale.

37. În concluzie, se apreciază că nu se poate reține nerespectarea prevederilor constituționale și legale invocate, deoarece nu suntem în situația unei îngrădiri a exercițiului unui drept sau a accesului la o funcție publică, ci este vorba despre exercitarea de către Parlament a unor prerogative constituționale, legale sau regulamentare. *Per a contrario,* dacă Parlamentul nu și-ar exercita aceste prerogative, s-ar putea ajunge la o denaturare a rolului pe care îl are această autoritate fundamentală a statului.

38. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

39. La data de 11 februarie 2026, Grupul parlamentar al AUR din Senat a transmis note scrise în susținerea sesizării de neconstituționalitate.

40. La termenul de judecată fixat pentru data de 11 februarie 2026, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 25 februarie 2026 și, ulterior, pentru datele de 25 martie 2026 și 29 aprilie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

C U R T E A,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înscrisurile depuse, hotărârea criticată, raportul întocmit de judecătorul-raportor, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

42. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1061 din 18 noiembrie 2025, care are următorul cuprins:

„Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, pentru o perioadă de 4 ani, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXĂ

C O M P O N E N Ț A
Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune

I. Membri titulari	***II. Membri supleanți***
Săraru Ruxandra Ileana	*Nicolescu Maria-Lăcrămioara*
Herjeu Radu-Bogdan	*Bogdan Alexandra*
Șerbănescu Alexandru-Ioan	*Seidler Cristian-Gabriel*
Muntean Maria	*Demeter Katalin*
Pufu Vlad-Mircea	*Ilie Camelia-Tatiana*
Schwartz Robert-Cristian	*Sălbatecu Daniela-Elena*
Coliban Alexandra	*Miclăuș Mihai-Ioan*
Bodoczi Annamária	*Olteanu Laurențiu-Marius*
Pătlăgeanu Dragoș-Gabriel	*Petrescu Mirela Antonela*
Dogioiu Nadina-Ioana	
Tănase Marius-Dorian	
Balaci Nicoleta-Viorica	
Gheorghe Roxana Georgeta	”

43. Autorii sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), care consacră statul de drept, caracterul democratic al statului și garantarea pluralismului politic, și alin. (5) privind obligativitatea respectării legii, prin raportare la art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999.

44. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, admisibilitatea acesteia se analizează prin prisma obiectului și a titularilor dreptului de sesizare. Astfel, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să aibă ca obiect o hotărâre parlamentară — adoptată de Senat, de Camera Deputaților sau de cele două Camere ale Parlamentului întrunite în ședință comună —, cu excepția celor care privesc regulamentele parlamentare, și să fie formulată de unul dintre președinții celor două Camere sau de un grup parlamentar ori de un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

45. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că este îndeplinită condiția de admisibilitate impusă de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025 fiind formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, sub semnătura liderilor respectivelor grupuri parlamentare, conform prevederilor art. 15 alin. (3) lit. c) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 18 alin. (1) lit. o) din Regulamentul Senatului.

46. Din perspectiva obiectului sesizării, Curtea observă că aceasta vizează o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025, încadrându-se, la modul generic, în cerința cuprinsă în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea a decelat însă și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost deduse pe cale jurisprudențială.

47. Astfel, Curtea a reținut că art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale prin prisma domeniului în care au fost adoptate ori a caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate, în virtutea regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.* În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile (de exemplu, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Decizia nr. 434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, paragraful 22, sau Decizia nr. 41 din 22 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 20 martie 2023, paragraful 39). Mai mult, controlul actelor individuale ale Parlamentului este atât o chestiune care ține de statul de drept, cât și una care ține de drepturile omului. Ceea ce este important este faptul că procedura, nu neapărat fondul deciziei (de exemplu, ce persoană este numită pentru a ocupa o anumită funcție), trebuie să poată fi controlabilă în cadrul procedurii judiciare [a se vedea, în acest sens, Avizul Comisiei Europene pentru Democrație prin

Drept (Comisia de la Veneția) nr. 685/2012, adoptat la cea de-a 93-a Sesiune Plenară (Veneția, 14-15 decembrie 2012), pct. 21-23].

48. În prezenta cauză, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune (SRR), *sesizarea fiind, sub acest aspect, admisibilă*.

49. Curtea reține, în continuare, că, în jurisprudența sa, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea și Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, precitată, paragraful 14, sau Decizia nr. 640 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1179 din 27 decembrie 2023, paragraful 24).

50. Curtea a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu doar una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. În plus, Curtea a reținut, în privința hotărârilor care, prin obiectul lor, vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință în cadrul controlului de constituționalitate exercitat poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una de rang infraconstituțional, ținând cont de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie însă formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15, sau Decizia nr. 640 din 21 noiembrie 2023, precitată, paragraful 25).

51. În prezenta cauză, Curtea reține că art. 31 alin. (5) din Constituție prevede *in terminis* că *„Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.”* În același timp, art. 1 și art. 2 din Legea nr. 41/1994 prevăd că SRR este persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice, respectiv forma de organizare a serviciului public de radiodifuziune, nu este expres menționată în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra activității acestui serviciu public, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, existența acestui serviciu public este prevăzută de art. 31 alin. (5) din Constituție, ceea ce îi conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea SRR pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012).

52. În prealabil examinării criticilor de neconstituționalitate, analizând *Avizul comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă și al Comisiei pentru cultură și media din cele două Camere ale Parlamentului privind desemnarea candidaților pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune* din data de 17 noiembrie 2025, disponibil pe pagina de internet a Camerei Deputaților, precum și stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 18 noiembrie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 154 din 11 decembrie 2025, Curtea constată că, în cadrul procedurii parlamentare de adoptare a hotărârii deduse controlului de constituționalitate, în ședința comună a celor două comisii au fost audiați candidații pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRR, propuși de grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat, ale Alianței pentru Unirea Românilor, ale Partidului Național Liberal, ale Uniunii Salvați România, ale Uniunii Democrate Maghiare din România, ale Partidului S.O.S. România și ale Partidului Oamenilor Tineri. Dintre candidaturile propuse, două au fost avizate negativ, iar alte trei candidaturi nu au fost supuse la vot întrucât respectivele persoane nu au fost prezente pentru a fi audiate în comisii, restul candidaturilor fiind avizate pozitiv. Listele cuprinzând propunerile de candidați pentru posturile de membru titular și membru supleant au fost supuse votului secret, cu bile, în plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, care și-a însușit propunerile comisiilor de specialitate, fiind astfel aprobată componența Consiliului de administrație al SRR.

53. Analizând criticile de neconstituționalitate și textele legale incidente, cu referire la prevederile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, aplicabile în ceea ce privește desemnarea celor 8 reprezentanți ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRR, Curtea observă că legiuitorul a stabilit două criterii cumulative: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere. Cu privire la cele două criterii, instanța de contencios constituțional a stabilit, în jurisprudența sa, că „dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea

nr. 41/1994 nu pot face obiectul negocierilor politice, fiind obligatorii atât pentru grupurile parlamentare care fac propunerile, cât și pentru plenul Parlamentului care decide" (a se vedea Decizia nr. 417 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 18 iulie 2014, paragraful 25).

54. Curtea subliniază însă că mecanismul instituit de art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994 nu exclude, de principiu, orice posibilitate de negociere politică între grupurile parlamentare. Numărul locurilor alocate grupurilor parlamentare se determină însă în funcție de cele două criterii cumulative stabilite prin textul de lege menționat anterior, iar negocierea politică, în această situație particulară, nu poate face abstracție de acestea. În caz contrar, ar fi posibil ca, prin negociere politică, în componența Consiliului de administrație al SRR să se ajungă la o reprezentare selectivă a grupurilor parlamentare; or, reprezentarea doar a unor grupuri parlamentare în defavoarea altora poate apărea numai dacă aceasta rezultă din aplicarea celor două criterii impuse de art. 19 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 41/1994, și nu strict ca efect al negocierii politice.

55. În ceea ce privește configurația politică reglementată de art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, Curtea reține că aceasta nu poate fi alta decât configurația politică a Parlamentului rezultată din alegeri, ca urmare a exprimării votului electoratului (în cauză, Partidul Social Democrat, Alianța pentru Unirea Românilor, Partidul Național Liberal, Uniunea Salvați România, Uniunea Democrată Maghiară din România, Partidul SOS România, Partidul Oamenilor Tineri). În consecință, grupurile parlamentare constituite în Camera Deputaților și Senat la începutul legislaturii sunt cele corespunzătoare partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, la care se adaugă, în temeiul art. 62 alin. (2) din Constituție, Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților. Cu referire la grupurile parlamentare, Curtea reiterează faptul că acestea rezultă din uniunea voluntară a parlamentarilor, astfel încât crearea grupurilor parlamentare constituie un drept, iar nu o obligație. Prin urmare, nu este contrară Legii fundamentale constituirea, pe parcursul legislaturii, potrivit regulamentelor Camerelor și cu respectarea Constituției, a unui grup parlamentar care nu a existat la începutul legislaturii, cu condiția, desprinsă de asemenea din interpretarea normelor constituționale, ca pe această cale să nu fie reprezentate în Parlament partide care nu au obținut mandate la alegeri (a se vedea, *mutatis mutandis,* Decizia nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 22 decembrie 2010).

56. Așa cum a reținut în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți. Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul — mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul — nu rămân fără consecințe atât asupra reprezentării grupurilor parlamentare, cât și asupra ponderii acestora în Parlament, fiind posibile fluctuații în acest sens (a se vedea, *mutatis mutandis,* Decizia nr. 1.490 din 17 noiembrie 2010, precitată). Prin urmare, Curtea reține, cu referire la ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare, la care face trimitere art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, că aceasta nu poate fi alta decât cea de la momentul desemnării membrilor Consiliului de administrație al SRR, în considerarea dinamicii și fluctuației numărului de parlamentari dintr-un grup parlamentar sau altul, inerente vieții parlamentare.

57. Rezultă astfel, în mod necesar, că, în desemnarea reprezentanților grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRR, legiuitorul a avut în vedere un criteriu fix — configurația politică — și un criteriu dinamic — ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare.

58. Examinând informațiile disponibile pe paginile de internet ale Camerei Deputaților și Senatului, Curtea constată că, la data de 18 noiembrie 2025, data adoptării hotărârii deduse controlului de constituționalitate, din totalul de 463 de deputați și senatori, repartizarea parlamentarilor pe grupuri parlamentare era următoarea: grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat — 129 de membri (reprezentând 27,8% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat — 90 de membri (reprezentând 19,4% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și Senat — 73 de membri (reprezentând 15,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România din Camera Deputaților și Senat — 59 de membri (reprezentând 12,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România din Camera Deputaților și Senat — 32 de membri (reprezentând 6,9% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților — 17 membri (reprezentând 3,6% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului SOS România din Camera Deputaților — 15 membri (reprezentând 3,2% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri din Camera Deputaților — 14 membri (reprezentând 3,02% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar PACE —— Întâi România din Senat — 12 membri (reprezentând 2,5% din totalul parlamentarilor) și, respectiv, 22 de parlamentari neafiliați niciunui grup parlamentar (reprezentând 4,7% din totalul parlamentarilor).

59. Față de aceste date, ce reflectă, la data adoptării Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025, ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare ale partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, ținând cont și de componența

nominală a Consiliului de administrație al SRR votată de Parlament, Curtea constată că hotărârea criticată nu respectă criteriul imperativ al ponderii în Parlament stabilit de Legea nr. 41/1994, întrucât, pe de o parte, grupuri parlamentare cu pondere de peste 10% din totalul parlamentarilor au primit același număr de locuri în Consiliul de administrație al SRR ca și un grup parlamentar cu pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor, iar, pe de altă parte, grupuri parlamentare cu o pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor nu sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRR. Or, o pondere semnificativ diferită a grupurilor parlamentare — în prezenta cauză fiind vorba despre ponderi de aproximativ două ori sau chiar de trei ori mai mari unele față de altele — ar fi trebuit să determine alocarea unui număr de locuri adecvat, diferit, în cadrul Consiliului de administrație al SRR, stabilit în marja ponderii grupurilor parlamentare. Curtea reține și că o ipotetică negociere politică între grupurile parlamentare care au propus candidați pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRR nu se putea plasa în afara criteriilor stabilite de Legea nr. 41/1994.

60. În continuare, Curtea observă că, în prezenta cauză, deși avea competența să infirme hotărârea luată în comisiile de specialitate și avea la dispoziție mecanisme prin care să se facă aplicarea strictă a prevederilor Legii nr. 41/1994 — astfel încât să se respecte și negocierea politică —, cum ar fi retrimiterea la comisie sau propunerea de amendamente, plenul reunit al Parlamentului nu a aprobat solicitarea de retrimitere la comisii a avizului formulată în cadrul dezbaterilor din ședința comună a Parlamentului, ci a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită. În consecință, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă cu privire la rolul comisiilor permanente ale Parlamentului, care sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012, sau Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitată). Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau al Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, aceasta „nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbatere publică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012 și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitate).

61. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 a încălcat dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind să fie ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. În consecință, hotărârea antereferită este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevăd că respectarea legilor este obligatorie, precum și cele ale art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la principiul statului de drept.

62. Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al SRR până la această dată rămân valabile sub acest aspect (a se vedea, *ad similis*, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012).

63. Totodată, actul de numire efectuat de Parlament potrivit art. 19 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, în considerarea componenței Consiliului de administrație al SRR astfel cum a fost stabilită prin Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025, își încetează efectele juridice la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmând ca Parlamentul să facă o nouă numire, cu respectarea art. 19 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, dintre persoanele care vor alcătui noua componență a Consiliului de administrație al SRR, stabilite potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 41/1994.

64. În fine, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, precitată, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

65. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

★

OPINIE SEPARATĂ

În **dezacord** cu soluția adoptată cu majoritate de voturi de Curtea Constituțională prin **Decizia nr. 395 din data de 29 aprilie 2026**, în soluționarea Dosarului nr. 5.127L2/2025, formulăm prezenta **opinie separată**, considerând că sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupurile parlamentare reunite ale Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (A.U.R.), referitoare la **Hotărârea Parlamentului României nr. 46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune („SRR")** , trebuia **respinsă** pentru următoarele **motive**:

— Admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 46 din 18 noiembrie 2025 **afectează principiul autonomiei parlamentare (regulamentare)** prevăzut de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție întrucât, în temeiul art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului și nu poate exercita și un control asupra modului concret în care Parlamentul aplică propriile regulamente prin cele două Camere ale sale și prin mecanismele specifice parlamentare interne ori negocieri politice.

— Considerentele deciziei majoritare sunt întemeiate pe o analiză superficială a prevederilor legale și regulamentare și **nu arată în ce mod au fost încălcate criteriile legale referitoare la *configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament,* în ce mod au fost afectate norme de rang constituțional sau supremația Constituției.**

— Soluția majoritară reținută în Decizia nr. 395 din data de 29 aprilie 2026 este contrară, în opinia noastră, inclusiv celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (detaliată mai jos) și, prin urmare, **este în contradicție și cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale.**

— **Prin efectele sale**, Decizia nr. 395 din data de 29 aprilie 2026 adoptată cu majoritate de voturi determină de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al SRR, după doar aproape 1 an de la numirea acestora de către Parlament. **În lipsa constatării unei reale încălcări a prevederilor constituționale, legale sau regulamentare** în procedura parlamentară de desemnare a membrilor, decizia diminuează garanțiile constituționale și cele de drept european care protejează mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune pe durata sa.

A. <u>Principiul autonomiei parlamentare (regulamentare) în jurisprudența Curții Constituționale: limitele controlului de constituționalitate</u>

1. Principiul autonomiei parlamentare a fost validat sub aspectul conținutului său, prin deciziile Curții Constituționale, ca fiind dreptul celor două Camere ale Parlamentului de a-și stabili, în limitele și cu respectarea prevederilor constituționale, regulile de organizare și funcționare, prin regulament propriu, adoptat prin hotărârea Camerei, cu votul majorității membrilor săi. Regulamentele sunt așadar hotărâri parlamentare normative, adoptate de fiecare Cameră sau, după caz, de Camerele reunite, în calitate de „corpuri autonome" învestite constituțional cu putere proprie de organizare și funcționare În virtutea principiului autonomiei regulamentare, consacrat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție și interpretat prin numeroase decizii ale instanței constituționale, **orice reglementare privind organizarea și funcționarea unei Camere care nu este prevăzută de Constituție poate și trebuie să fie stabilită prin <u>regulamentul propriu</u>**. Prin urmare, fiecare Cameră este suverană în a adopta măsurile pe care le consideră necesare și oportune pentru buna organizare și funcționare a sa, inclusiv cele privind constituirea și alegerea structurilor sale de conducere și de lucru (Birou permanent, comisii, președinte), precum și **modul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Parlamentului**. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că „normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Constituție" (a se vedea în acest sens **Decizia nr. 209 din 7 martie 2012)**.

2. În jurisprudența sa, Curtea identifică autonomia parlamentară cu **autonomia regulamentară**, care este în realitate o autonomie funcțională necesară asigurării independenței Parlamentului, dar exercitată numai în limitele Constituției și supusă controlului de constituționalitate al Curții. Începând cu Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993 și până la decizii recente (Decizia nr. 225 din 31 martie 2021), Curtea a evitat însă să se transforme într-un „arbitru" permanent al fiecărei dispute politice parlamentare sau al fiecărei neregularități de procedură internă parlamentară ori să completeze prin deciziile sale conținutul regulamentelor sau să cenzureze negocierile politice ale partidelor parlamentare. Prin **Decizia nr. 209/2012**, Curtea a stabilit că autonomia regulamentară este „expresia statului de drept" și a principiilor democratice, dar **nu este o autonomie nelimitată**, ea putând fi exercitată numai **în limitele Constituției**. Regulamentele parlamentare, expresie a autonomiei regulamentare, au rolul de a facilita exercitarea atribuțiilor constituționale ale Parlamentului. În **Decizia nr. 25/2020**, Curtea a arătat că orice reglementare privind organizarea și funcționarea unei Camere care nu este prevăzută de Constituție **poate și trebuie să fie stabilită prin regulamentul propriu**, care nu poate modifica, completa sau contrazice o normă constituțională, iar autonomia se exercită obligatoriu cu respectarea Constituției, în special a art. 1 alin. (5). Prin urmare, **limita autonomiei parlamentare o reprezintă însăși supremația Constituției**, iar respectarea ei presupune următoarele exigențe constituționale: dreptul Parlamentului de a-și stabili organizarea și desfășurarea propriei activități, exercitarea autonomiei regulamentare exclusiv în cadrul limitelor Constituției, și nu în mod discreționar sau abuziv, iar interpretarea și aplicarea regulamentelor să fie făcută cu bună-credință și în spiritul loialității față de Constituție (**Decizia nr. 156/2020**).

3. Competența Curții Constituționale de a exercita controlul asupra autonomiei parlamentare este una limitată atât prin Constituție, cât prin jurisprudența Curții. Potrivit art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea poate controla constituționalitatea regulamentului unei Camere sau a regulamentului comun, a modificărilor lor și a altor hotărâri normative referitoare la organizarea și funcționarea Camerelor, dar **Curtea nu poate controla și cenzura modul concret în care Parlamentul interpretează și aplică propriile norme regulamentare** dacă prin aceasta nu este afectată supremația Constituției, adică drepturi sau garanții constituționale (**Decizia nr. 710/2009**). În considerarea acestei jurisprudențe a Curții, un regulament parlamentar nu poate încălca norme constituționale exprese, nu poate reduce sau eluda drepturi sau garanții constituționale ale parlamentarilor, nu poate modifica reguli constituționale privind cvorumul, majoritatea, configurația politică, statutul mandatului ori competențele autorităților și nu poate institui proceduri care afectează separația puterilor, mandatul reprezentativ, pluralismul politic sau alte exigențe constituționale. În **Decizia nr. 209/2012**, Curtea a stabilit că **aplicarea regulamentului este atribuția Camerei respective, iar contestațiile privind actele concrete de aplicare a regulamentului trebuie soluționate prin proceduri parlamentare**, standard confirmat ulterior și prin **Decizia nr. 225/2021**, care a întărit regula conform căreia încălcarea unei reguli pur regulamentare se constată și se remediază prin căi și proceduri exclusiv parlamentare întrucât **nu orice nerespectare a regulamentului devine automat o problemă de constituționalitate**. Prin urmare, dacă dispoziția regulamentară invocată nu are o relevanță constituțională — nefiind consacrată expres sau implicit într-o normă constituțională —, atunci critica rămâne una de aplicare a regulamentului, și nu de constituționalitate. În schimb, sunt susceptibile de control aspectele care privesc exigențe constituționale precum *cvorumul de ședință* prevăzut de art. 67, *majoritatea de vot* prevăzută de art. 76, *configurația politică a birourilor și comisiilor* potrivit art. 64 alin. (5) sau *competențele constituționale ale Camerelor*. Doar atunci când neregula pretins regulamentară afectează o garanție constituțională precum

garanțiile mandatului parlamentar, Curtea a intervenit și, analizând procedura parlamentară, a statuat că regulamentul trebuie să permită parlamentarilor să își exercite efectiv mandatul și să voteze în cunoștință de cauză (**Decizia nr. 466/2019**). Nici prin **Decizia nr. 187/2023** Curtea nu a devenit un arbitru al disputelor politice parlamentare, ci doar a reconfirmat că regulamentele și hotărârile Parlamentului sunt subordonate Constituției și pot fi verificate de Curte în privința conformității lor cu normele constituționale, iar interpretarea și aplicarea regulamentelor și a procedurilor parlamentare trebuie făcută de Parlament, cu bună-credință și loialitate constituțională.

B. Analiza criteriilor legale pentru desemnarea membrilor în Consiliul de administrație al SRR: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament

B1. Reglementarea legală și regulamentară a criteriilor

4. Prin **Decizia nr. 395 din 29 aprilie 2026**, adoptată cu majoritate de voturi, **Curtea** a constatat **neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 46 din 18 noiembrie 2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune („SRR")** numai în ceea ce privește desemnarea celor 8 candidați de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului pe motiv că această procedură ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament***. În motivarea soluției majoritare s-a reținut că nu a fost respectat dreptul de reprezentare parlamentară în Consiliul de administrație al SRR al grupurilor parlamentare reunite ale Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (AUR) întrucât acestui grup i-au fost desemnați prin votul plenului reunit al Parlamentului doar 2 reprezentanți, respectiv 1 (un) membru titular și 1 (un) membru supleant, în condițiile în care grupul parlamentar AUR ar fi pretins, potrivit ponderii sale în Parlament, 4 reprezentanți, respectiv 2 membri titulari și 2 membri supleanți în Consiliul de administrație al SRR.

5. În realitate, pentru motivele pe care le vom detalia mai jos, argumentele reținute în **considerentele deciziei majoritare sunt întemeiate pe o analiză superficială a prevederilor legale și regulamentare, nesocotesc jurisprudența anterioară a Curții Constituționale și afectează autonomia parlamentară întrucât nu arată în ce mod au fost încălcate criteriile legale referitoare la *configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** în procedura parlamentară de desemnare a celor 8 candidați ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRR și, implicit, **în ce mod au fost afectate norme de rang constituțional și supremația Constituției**.

6. Potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune sunt desemnați prin votul majorității deputaților și senatorilor în ședința comună a celor două Camere. **Pentru nominalizarea celor 8 candidați de către grupurile parlamentare, dispozițiile art. 19 la alin. (2) lit. a), alin. (3) și (4) stabilesc următoarele reguli**:

— **alin. (2) lit. a):** *„Listele de candidați se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, după cum urmează: a)* ***grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament.***"

— **alin. (3):** *„Propunerile făcute vor nominaliza candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere în termen de 15 zile de la declanșarea procedurii de numire."*

— **alin. (4):** *„Birourile permanente ale celor două Camere înaintează listele de candidați comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii acestora în ședință comună."*

7. Așadar, **pot propune candidați** pentru cele 8 locuri doar grupurile parlamentare reunite ale unui partid din cele două Camere, neputând propune candidați partidele care nu au grupuri parlamentare în ambele Camere și nici parlamentarii neafiliați. Grupurile parlamentare ale minorităților naționale depun candidaturi pentru un singur loc care nu face parte din lista celor 8 locuri alocate celorlalte grupuri parlamentare [art. 19 alin. (2) lit. e)]. Procedural sunt depuse **două liste distincte de candidați**, una pentru cele 8 locuri de *membri titulari* și una pentru cele 8 locuri de *membri supleanți*. Grupurile parlamentare reunite nominalizează candidatul/candidații pentru fiecare listă de candidați (titulari și supleanți), dar în practica parlamentară există și posibilitatea ca un grup parlamentar să nominalizeze candidați doar pentru o listă a membrilor, fie pentru titulari, fie pentru supleanți. Totodată, o altă regulă impune ca propunerile înaintate pentru cele 8 locuri de membri titulari, precum și propunerile pentru cele 8 locuri de supleanți să respecte ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite în Parlament (nu pe Camere).***

8. În privința conținutului celor două criterii legale — ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** — prevăzute pentru desemnarea celor 8 candidați în Consiliul de administrație al SRR, de către grupurile parlamentare, observăm că **Legea fundamentală** consacră la art. 64 alin. (5) conceptul (regula) de **„configurație politică a fiecărei Camere"** pentru alcătuirea birourilor permanente și a comisiilor parlamentare, fără a defini și noțiunea de *pondere/proporție* a grupurilor parlamentare în Parlament. La rândul ei, **Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor** [a se vedea prevederile art. 9 alin. (1)-(2), art. 31 alin. (1)-(3), art. 32 alin. (1)-(2), art. 33 și art. 35 alin. (2) din

Legea nr. 96/2006, republicată] **nu conține sintagma „configurația politică”** și nu instituie ea însăși un algoritm proporțional pentru birourile permanente ori comisiile parlamentare, dar stabilește cadrul general al mandatului parlamentar, al grupurilor și funcțiilor parlamentare, **lăsând distribuirea proporțională concretă în sarcina regulamentelor parlamentare** în executarea art. 64 alin. (5) din Constituție.

9. Astfel, potrivit prevederilor **Regulamentului Camerei Deputaților,** aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994 din 24 februarie 1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1181 din 27 noiembrie 2024, cu modificările ulterioare, ***configurația politică*** exprimă structura politică a Camerei, iar ***ponderea/proporția grupurilor parlamentare*** este coeficientul numeric al grupului în numărul total al deputaților, fiind folosit pentru reprezentarea grupurilor în structurile interne ale Camerei, precum și pentru votul ponderat în Comitetul liderilor. Astfel, enumerăm în continuare o serie de prevederi regulamentare relevante pentru aplicarea criteriilor de **„configurație politică”** și de **„ponderea grupurilor: (i)** Comisia de validare trebuie să reflecte *configurația politică* a Camerei, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare [art. 3 alin. (1)]; **(ii)** locurile din Comisia de validare se repartizează în funcție de *proporția membrilor fiecărui grup* în numărul total al deputaților [art. 4 alin. (1)]; **(iii)** liderul de grup propune reprezentanți pentru funcțiile ce revin grupului *potrivit ponderii sale în configurația politică a Camerei* și negocierilor dintre lideri [art. 15 alin. (3) lit. f)]; **(iv)** funcțiile din Biroul permanent se repartizează prin negociere, cu respectarea *configurației politice a Camerei* [art. 21 alin. (3)]; **(v)** alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor se face la propunerea grupurilor parlamentare în *conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice a Camerei Deputaților* și negocierii liderilor grupurilor parlamentare [art. 24 alin. (1)]; **(vi)** la *schimbarea configurației politice*, liderii renegociază funcțiile din Biroul permanent (art. 25); **(vii)** ocuparea funcțiilor vacante și redistribuirea lor trebuie să respecte *configurația politică*; la fuziune, funcțiile se repartizează noului grup [art. 28 alin. (4), (6)-(7)]; **(viii)** Comitetul liderilor este alcătuit potrivit *configurației politice*; timpul de intervenție este repartizat proporțional cu *ponderea grupurilor* [art. 38 lit. a)-(b)]; **(ix)** ponderea votului liderului este *proporția grupului* reprezentat în totalul deputaților, conform *configurației politice a Camerei* [art. 39 alin. (1)]; **(x)** delegațiile permanente sunt propuse cu respectarea *configurației politice a Camerei* [art. 32 alin. (1) lit. m)].

10. La rândul său, **Regulamentul Senatului,** aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 22 iulie 2025 (valabilă la data derulării procedurii parlamentare în prezenta cauză), cu modificările ulterioare, conține mai multe prevederi referitoare la *configurația politică „rezultată din alegeri”*, precum și la obligația de a respecta *ponderea numerică* a fiecărui grup în totalul senatorilor. Cea mai relevantă prevedere regulamentară pentru cauza de față este cea de la **art. 43 lit. e)** care reglementează ***competența Comitetului liderilor de a stabili algoritmul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Senatului sau, după caz, a Parlamentului***, regulă care permite, pe cale de consecință, **o marjă legitimă de apreciere și de negociere între liderii grupurilor parlamentare pentru calcularea ponderii politice în exercitarea acestei competențe de numire**. Alte prevederi regulamentare au în vedere aplicarea celor două criterii de configurație și pondere politică în următoarele situații: **(i)** Comisia de validare trebuie să reflecte *configurația politică a Senatului rezultată din alegeri* [art. 5 alin. (2)]; **(ii)** conducerea Comisiei de validare se desemnează prin negociere, potrivit *configurației politice rezultate din alegeri* [art. 6 alin. (2)]; **(iii)** apartenența politică a Biroului permanent trebuie să reflecte *configurația politică rezultată din alegeri* [art. 22 alin. (3)]; **(iv)** repartizarea funcțiilor din Biroul permanent respectă *configurația politică rezultată din alegeri* [art. 25 alin. (1)]; **(v)** numărul de reprezentanți ai fiecărui grup în Biroul permanent trebuie să respecte *ponderea numărului* de senatori ai grupului în totalul senatorilor, la începutul fiecărei sesiuni ordinare [art. 25 alin. (2)]; **(vi)** Comitetul liderilor este alcătuit din liderii grupurilor constituite potrivit *configurației politice* a Senatului (art. 42); **(vii)** *votul ponderat: ponderea este proporția grupului* în numărul total al senatorilor, potrivit *configurației politice* a Senatului [art. 44 alin. (1)]; **(viii)** locurile în comisii se repartizează pentru respectarea *configurației politice* a Senatului la începutul fiecărei sesiuni [art. 47 alin. (1)].

11. Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 7 iulie 2023, deși nu menționează expres „ponderea partidelor în Parlament” în termenii regulamentelor fiecărei Camere, **stabilește însă o regulă specifică structurilor parlamentare comune**. Astfel, potrivit art. 4 alin. (3), liderii grupurilor parlamentare din ambele Camere, negociază componența numerică și propun componența nominală a structurilor comune, precum și a conducerilor acestora, ***cu respectarea cumulativă a configurației politice a celor două Camere, precum și a raportului dintre numărul deputaților și numărul senatorilor***. Regula se aplică în cazul stabilirii comisiilor comune permanente, grupurilor de prietenie, delegațiilor parlamentare permanente, comisiilor speciale și comisiilor de anchetă. Așadar, **pentru desemnarea reprezentanților în structurile comune, repartizarea trebuie să combine configurația politică proprie a fiecărei Camere cu raportul numeric deputați/senatori.**

12. În considerarea prevederilor legale și regulamentare menționate mai sus și în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, analizând procedura parlamentară derulată

pentru adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 46/2025, în opinia noastră, Curtea ar fi trebuit să constate că sesizarea este **neîntemeiată** și că **desemnarea celor 8 candidați** de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului în cadrul Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune („SRR") **s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. a) teza finală din Legea nr. 41/1994, a regulamentelor parlamentare și a jurisprudenței** Curții Constituționale în ceea ce privește ***configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*** pentru următoarele **motive**:

B2. ***Analiza procedurii parlamentare prin raportare la criteriile legale privind configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament***

13. În fapt, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senatului (inclusiv grupul reunit al AUR) au transmis propuneri de candidați în vederea **desemnării celor 8 candidați în cadrul Consiliului de administrație al SRR**. Grupul parlamentar reunit al AUR a nominalizat **4 reprezentanți**, din care **doi candidați** la categoria de membru titular (doamna Maria Muntean și doamna Maria Țoghină), și **doi candidați** la categoria de membru supleant (domnul Gabriel Bogdan Coroamă și doamna Maria Lăcrămioara Nicolescu), invocând faptul că, potrivit configurației politice și ponderii grupului AUR în totalul numărului de parlamentari, acest grup avea dreptul la 2 membri titulari și la 2 membri supleanți. Așa cum rezultă din **Avizul comun** privind desemnarea candidaților pentru consiliul de administrație al SRR adoptat la data de 17 noiembrie 2025, în urma audierii candidaților în ședință comună, comisiile permanente de specialitate reunite din Camera Deputaților și Senat au **avizat favorabil doar doi candidați din cei patru nominalizați de grupul parlamentar AUR**, respectiv pe doamna Maria Muntean (ca membru titular) și pe doamna Maria Lăcrămioara Nicolescu (ca membru supleant), și au dat **aviz negativ celorlalte două candidaturi** (doamna Maria Țoghină și domnul Gabriel Bogdan Coroamă). În aceeași ședință, comisiile permanente de specialitate reunite nu au supus votului candidaturile transmise de grupurile parlamentare POT și SOS întrucât persoanele în cauză nu s-au prezentat la audieri, iar, potrivit legii, cele două grupuri POT și SOS nici nu îndeplineau cerința legală de a avea grupuri parlamentare în ambele Camere și nici nu dețineau o pondere corespunzătoare alocării unui loc în Consiliul de administrație al SRR. Având un caracter consultativ, **Avizul comun** adoptat de comisiile permanente de specialitate vizează îndeplinirea de către candidați a condițiilor legale pentru a fi membri în Consiliul de administrare SRR, iar eventualii candidați respinși pentru un motiv legat de aceste condiții **pot fi înlocuiți cu alți candidați** propuși de grupul parlamentar în termenul legal.

14. Grupul AUR nu a propus alți candidați în locul celor doi avizați negativ de comisiile avizatoare reunite și, fiind nemulțumit în realitate de numărul de membri care i-a revenit, a promovat o sesizare de neconstituționalitate împotriva Hotărârii Parlamentului de desemnare a membrilor în Consiliul de administrație al SRR, cerând Curții Constituționale să acționeze ca instanță de control asupra avizului comun al comisiilor parlamentare. În raport cu jurisprudența invocată anterior, **Curtea nu are competența să exercite un control asupra avizului comun, nici să verifice dacă avizul a fost motivat sau să cenzureze motivele care au stat la baza emiterii avizului negativ cu privire la candidații propuși de grupul AUR.** În această privință, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant că **„aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei** Deputaților, așa încât **contestațiile** deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de **competența exclusivă a Camerei** Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament, după cum și **desfășurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotărâtor de prevederile aceluiași regulament**, care, evident, trebuie să concorde cu normele și principiile fundamentale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010). În cazul procedurii derulate de comisiile permanente de specialitate reunite din Camera Deputaților și Senat, competența de a soluționa **contestațiile** privind neregulile procedurale în desemnarea reprezentanților în Consiliul de administrație al SRR ar fi revenit birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului.

15. După finalizarea audierilor și adoptarea Avizului comun, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (5) și (6) din Legea nr. 41/1994, comisiile permanente de specialitate reunite **au transmis avizul lor comun plenului reunit** al celor două Camere însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de supleanți. Ambele liste de candidați conțineau exclusiv candidaturile care au primit aviz favorabil, iar **în cazul grupului AUR, listele conțineau doar cele 2 candidaturi avizate favorabil de comisiile permanente de specialitate pentru un membru titular și pentru un membru supleant**. În timpul dezbaterilor din plen, grupul parlamentar AUR, printr-un deputat, **a solicitat retrimiterea avizului comun** și a listelor de candidați avizați favorabil la comisiile sesizate pentru reluarea audierii cu privire la candidații AUR respinși anterior și avizarea lor favorabilă pentru a fi incluși în listele de candidați supuse votului final al plenului. Cu votul majorității, în ședința comună din data de 18 noiembrie 2025, plenul reunit a respins **solicitarea de retrimitere** considerând-o neîntemeiată și a continuat procedura parlamentară de numire a Consiliului de administrație al SRR prin exercitarea votului secret cu bile asupra listelor în integralitatea lor. Ca urmare a votului plenului reunit, **în baza Hotărârii Parlamentului nr. 46 din 18 noiembrie 2025 — obiect al controlului de neconstituționalitate — grupurile parlamentare reunite AUR**

sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRR de 1 (un) membru titular și de 1 (un) membru supleant, iar această reprezentare respectă, în opinia noastră, atât *configurația politică, cât și ponderea grupurilor parlamentare în Parlament*, fiind rezultatul direct al etapelor și regulilor prevăzute de lege și de regulamentele parlamentare, așa cum vom arăta în continuare.

B3. Verificarea respectării configurației politice și a ponderii grupurilor parlamentare în Parlament:

16. În ce privește **criteriul configurației politice**, observăm că acesta **a fost respectat** în procedura parlamentară întrucât distribuția reprezentării politice rezultate din alegeri este reflectată în Parlament, procedural, prin grupurile parlamentare rezultate **în urma votului înregistrat la alegerile generale**, respectiv de grupurile PSD, AUR, PNL, USR, UDMR, SOS și POT, la care se adaugă grupul parlamentar al minorităților naționale.

17. Ponderea grupurilor parlamentare reunite în Parlament **reprezintă expresia numerică a configurației politice, respectiv proporția deținută de fiecare grup în totalul membrilor Parlamentului** și, spre deosebire de configurația politică, se determină **la momentul derulării procedurii** de desemnare a membrilor Consiliului de administrație al SRR. În urma verificării informațiilor publicate pe paginile de internet ale Camerei Deputaților și Senatului, constatăm că la data adoptării Hotărârii nr. 46 din 18 noiembrie 2025, din **numărul total de 463 de senatori și deputați, ponderea parlamentară la data procedurii de desemnare era următoarea** (*nr. parlamentari grup x 100/463*): grupurile reunite PSD — 129 de membri și o pondere de 27,86%; **grupurile reunite AUR — 90 de membri și o pondere de 19,44%**; grupurile reunite PNL — 73 de membri și o pondere de 15,77%; grupurile reunite USR — 59 de membri și o pondere de 12,74%; grupurile reunite UDMR — 32 de membri și o pondere de 6,91%; grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților — 17 membri și o pondere de 3,67%; grupul parlamentar SOS România din Camera Deputaților (nu are grup în Senat) — 15 membri și o pondere de 3,24%; grupul parlamentar POT din Camera Deputaților (nu are grup în Senat) — 14 membri și o pondere de 3,02%, grupul parlamentar PACE din Senat (nu are grup în Camera Deputaților) — 11 membri și o pondere de 2,38%, la care se adaugă parlamentarii neafiliați în număr de 23, având o pondere de 4,97% din totalul parlamentarilor. **În funcție de această pondere a grupurilor parlamentare în Parlament a fost stabilit <u>numărul de mandate întregi</u>** (respectiv numărul de locuri pentru membrii titulari/supleanți) distribuite fiecărui grup în Consiliul de administrație al SRR (*pondere x 8/100*), rezultând situația din tabelul de mai jos:

1. Grup reunit parlamentar	2. Pondere	3. Cota pentru 8 locuri	4. Locuri întregi membri titulari	5. Rest fracție
PSD — 129	27,86%	2,2288	2	0,2288
AUR — 90	**19,44%**	**1,5552**	**1**	**0,5552**
PNL — 73	15,77%	1,2616	1	0,2616
USR — 59	12,74%	1,0192	1	0,0192
UDMR — 32	6,91%	0,5528	0	0,5528
Gr. minorități — la CD — 17	3,67%	0,2936	Are loc separat	0,2936
SOS la CD — 15	3,24%	0,2592	—	0,2592
POT la CD — 14	3,02%	0,2416	—	0,2416
PACE la Senat — 11	2,38%	0,1904	—	0,1904
Neafiliați —23	4,97%	0,3976	—	0,3976
Total: 463 deputați și senatori	**100%**	**8**	**Rest fracții grupuri fără candidați: 1,3824**	**3**

În concluzie, prin raportare la criteriul legal al **ponderii** pe care o aveau în Parlament **la data procedurii** *(coloana 2 din tabel)*, grupurile parlamentare care aveau dreptul să propună candidați pentru cele 8 locuri ale **membrilor titulari** au primit un număr de **locuri întregi** (*coloana 4 din tabel*)**,** după cum urmează: **grupul PSD — 2 locuri, grupul AUR — 1 loc, grupul PNL — 1 loc și grupul USR — 1 loc.** Aceeași repartizare a locurilor s-a realizat și în cazul celor 8 locuri de membri supleanți. Așadar, **după prima etapă de repartizare derulată după criteriul configurației politice și al ponderii, grupului AUR i-a revenit în baza ponderii proprii 1 (un) singur loc întreg (1 membru titular) și în mod similar, pentru lista candidaților supleanți, 1 (un) loc întreg.** Totalul locurilor întregi astfel repartizate a fost de **5 locuri**, prin urmare, pentru etapa a doua, **au rămas 3 (trei) locuri întregi de repartizat** (*coloana 5 din tabel*)**.**

18. Pentru a analiza și modul în care au fost repartizate în a doua etapă **cele 3 (trei) locuri rămase** și cum și-au valorificat

grupurile parlamentare resturile de fracție și cotele de locuri rămase de la celelalte grupuri parlamentare care nu au avut dreptul să nominalizeze candidați, reținem, în primul rând, că **Legea nr. 41/1994 nu reglementează o anumită metodă/formulă obligatorie pentru repartizarea resturilor de mandat/de locuri rămase,** dintre cele uzitate în mod obișnuit în practica politică (precum *metoda de rotunjire, noțiunea de „rest electoral" sau „rest de mandat", un prag pentru atribuirea unui loc sau metoda celui mai mare rest, metoda D'Hondt, Sainte-Laguë sau o altă metodă a divizorilor ori o regulă de departajare a resturilor egale)*. Așadar, **nu există reglementat un „rest de mandat" legal predeterminat** în sens electoral, ci există numai cote fracționare rezultate din aplicarea ponderii/proporționalității asupra celor 8 locuri de titulari/supleanți. Totuși, regulamentele parlamentare prevăd câteva reguli pentru a fi aplicate în astfel de situații. Astfel **art. 43 lit. e)** din **Regulamentul Senatului** prevede competența expresă a ***Comitetului liderilor de a stabili algoritmul de reprezentare a grupurilor parlamentare în cadrul conducerii autorităților publice a căror numire este în competența Senatului sau, după caz, a Parlamentului***, regulă care permite, pe cale de consecință, **o marjă legitimă de apreciere și de negociere între liderii grupurilor parlamentare pentru calcularea ponderii și, în special, pentru atribuirea resturilor de fracție/de mandat și a cotelor de locuri rămase nedistribuite.** Observăm că această competență a liderilor de grup este aplicabilă inclusiv în cazul procedurii de desemnare a membrilor pentru Consiliul de administrație al SRR, numirea conducerii SRR fiind o competență legală a Parlamentului conform Legii nr. 41/1994.

19. În concret, așa cum se arată și în **punctele de vedere ale birourilor permanente din Camera Deputaților și din Senat,** transmise Curții Constituționale în prezentul dosar, **4 grupuri parlamentare din cele 5** care aveau dreptul de a nominaliza candidați pentru Consiliul de administrație al SRR, **respectiv grupurile PSD, PNL, USR și UDMR, prin liderii de grup, au negociat modul de atribuire a resturilor de locuri rămase și, prin concesii reciproce, și-au cedat sau au schimbat între ele resturile de fracții rămase după prima etapă a repartizării locurilor întregi.** Astfel, **primul loc din cele 3 rămase a revenit grupului UDMR** căruia nu i-a fost repartizat în prima etapă un loc întreg datorită ponderii scăzute, dar fiind beneficiar al celui mai mare rest, practic o jumătate de loc (0,5528), i-au fost repartizate 1 (un) loc întreg de membru titular și 1 (un) loc întreg de membru supleant. La rândul lui, **grupul parlamentar PSD** care beneficia conform ponderii de 2 locuri de titular și de 2 locuri de supleant, în urma negocierii, a renunțat la cele două locuri de supleant și i-a fost atribuit 1 (un) singur loc întreg de membru titular (al doilea din cele 3 rămase), având în total 3 membri titulari și 0 supleanți. În fine, **grupul parlamentar PNL** care primise în prima etapă, conform ponderii proprii, 1 loc de titular și 1 loc de supleant, a mai primit 1 loc întreg de titular și unul de supleant, prin întregirea restului de fracție cu parte din restul neatribuit **(1,3824)** de la celelalte grupuri parlamentare fără drept de candidați, primind astfel cel de-al treilea loc din cele rămase neatribuite.

20. În concluzie, **în urma aplicării criteriilor legale ale configurației politice și ponderii din Parlament, rezultă că grupul reunit AUR nu avea dreptul la mai mulți reprezentanți titulari și supleanți în Consiliul de administrație al SRR, ci doar la 1 membru titular și 1 membru supleant.** Prin urmare, prin raportare la dreptul legal de reprezentare de care beneficia în baza ponderii grupului, nu se poate reține o încălcare a dreptului de reprezentare al grupului parlamentar AUR Faptul că celelalte partide parlamentare au obținut în etapa a doua, în urma negocierii dintre ele, repartizarea celor 3 mandate rămase, nu este în sine o încălcare a procedurii legale de desemnare întrucât criteriile obligatorii ale configurației și ponderii politice au fost respectate și aplicate în etapa întâi. Locurile întregi rămase au fost atribuite grupurilor parlamentare PSD, PNL și UDMR prin negocieri, acestea acordând sau obținând renunțări sau concesii reciproce. În aceste condiții, **grupul AUR nu poate invoca încălcarea dreptului de reprezentare prin faptul că nu a obținut atâtea mandate câte și-ar fi dorit în timp ce celelalte partide au obținut, întrucât acest grup nu avea dreptul legal conform ponderii sale decât la 1 mandat de titular și la 1 mandat de supleant.** Orice mandat în plus pe care l-ar fi dorit ar fi trebuit să fie stabilit prin negocierea ulterioară din comitetul liderilor.

21. Din analiza întregii proceduri parlamentare expuse mai sus rezultă că **decizia Curții, adoptată cu majoritate de voturi, nu a valorificat în prealabil prevederile legale și regulamentare cu privire la determinarea ponderii politice, calcularea și alocarea mandatelor întregi către grupurile parlamentare.** O astfel de analiză ar fi permis Curții Constituționale să constate că cele două criterii legale (*configurația și ponderea*) prevăzute pentru desemnarea membrilor în Consiliul de administrație al SRR **au fost respectate** în procedura parlamentară și că **grupul parlamentar AUR nu avea dreptul la 2 membri titulari și 2 membri supleanți întrucât ponderea sa politică îi dădea dreptul la o cotă de 1,5552 locuri** (*adică un loc întreg și o altă jumătate de loc*), deci acest grup putea să desemneze regulamentar în baza ponderii sale doar câte un candidat pentru ambele liste de membri (titulari și supleanți). **Obținerea unui loc suplimentar de membru titular și membru supleant era posibilă în cadrul dialogului și negocierii parlamentare cu celelalte grupuri în comitetul liderilor. Nicio prevedere legală sau regulamentară nu prevede rotunjirea obligatorie a resturilor de fracție egale sau mai mari de 0,50 zecimale, prin urmare grupului AUR, având o cotă de 1,5552 locuri, nu i se putea repartiza printr-o rotunjire forțată, neprevăzută de lege ori de regulament și în afara cadrului politic de negociere dintre grupurile parlamentare, un loc în plus de membru titular și un loc în plus de supleant.**

22. Cu privire la modul în care grupurile parlamentare beneficiare **au negociat**, în etapa a doua, atribuirea celor 3 locuri rămase, la modul în care aceste grupuri au înțeles să își

facă concesii reciproce, să își cedeze resturile de fracție între ele potrivit înțelegerilor și intereselor politice și să își atribuie cotele de locuri rămase de la celelalte grupuri parlamentare care nu au avut dreptul să nominalizeze candidați, **constatăm că acestea sunt aspecte care țin de viața parlamentară a partidelor politice și de autonomia politică și regulamentară a fiecărei Camere și nu pot fi cenzurate de către Curtea Constituțională câtă vreme acestea sunt stabilite prin regulamente parlamentare valabile din punct de vedere constituțional și nu încalcă norme de rang constituțional**. Nu poate fi primită nici critica grupului AUR care contestă numărul membrilor alocați celorlalte grupuri parlamentare întrucât Curtea este obligată să verifice nu numărul obținut de celelalte grupuri prin negociere și concesii reciproce, ci să verifice dacă numărul de reprezentanți repartizat grupului AUR este conform ponderii acestui grup în Parlament. Or calculele detaliate în tabelul de mai sus arată că grupul AUR a primit exact atâtea locuri întregi câte rezultau din ponderea sa.

23. În ce privește **limitele controlului** exercitat de Curtea Constituțională **apreciem că această instanță nu are competența să intervină în negocierea partidelor parlamentare și nici să cenzureze proceduri parlamentare desfășurate potrivit regulamentelor Parlamentului, atât timp cât nu exista o încălcare a Constituției sau a legii. Or, prin Decizia nr. 395 din 29 aprilie 2026, adoptată cu majoritate, Curtea nici nu a analizat și nici nu a constatat în ce mod procedura parlamentară derulată pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR a încălcat configurația parlamentară și ponderea politică, afectând dreptul de reprezentare al grupului parlamentar reunit AUR,** considerentele deciziei limitându-se doar la a menționa că cele 3 locuri rămase nedistribuite după aplicarea ponderii parlamentare au fost repartizate către „*trei grupuri parlamentare a căror pondere diferă semnificativ, ceea ce nu respectă criteriul imperativ stabilit de Legea nr. 41/1994.*"

B4. Configurația politică și ponderea parlamentară în jurisprudența Curții

24. În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la cele două criterii — **configurația politică și ponderea parlamentară** — folosite pentru desemnarea unor reprezentanți ai grupurilor parlamentare în structurile interne de conducere și de lucru ale Parlamentului sau în autorități aflate sub control parlamentar. Prin **deciziile nr. 601/2005 și nr. 602/2005**, Curtea Constituțională, interpretând dispozițiile art. 64 alin. (5) din Constituție, a statuat că sintagma „**configurație politică a fiecărei Camere**" desemnează compunerea Camerei rezultată din alegeri, „pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective". În **Decizia nr. 137 din 20 martie 2018**, Curtea a corelat reprezentarea proporțională cu autonomia fiecărui grup parlamentar, stabilind în esență că art. 64 alin. (5) nu privește numai numărul locurilor ce revine fiecărui grup parlamentar, ci și componența Camerelor, a comisiilor permanente și a birourilor acestora. Totodată, Curtea a reținut **rolul negocierii dintre liderii grupurilor parlamentare** în stabilirea componenței biroului comisiilor permanente, aceasta fiind o soluție firească, „întrucât împărțirea locurilor pe grupuri parlamentare în cadrul comisiilor permanente și, implicit, a celor din biroul acestora se face potrivit unui **algoritm politic aplicat la toate comisiile permanente privite per ansamblu**, și nu pe fiecare comisie permanentă/birou al acesteia privit individual (considerentul 42). Cu privire la propunerile nominale pentru funcțiile din biroul comisiei, Curtea constată că odată agreate numărul membrilor biroului și împărțirea funcțiilor potrivit **algoritmului politic,** revine fiecărui grup parlamentar, reprezentat prin liderul său, dreptul de a propune pe funcția dată pe oricare membru al său care face parte din comisia respectivă. Niciunul dintre liderii grupurilor parlamentare nu poate cenzura, în niciun fel, decizia liderului altui grup parlamentar. Votul Comisiei avizatoare asupra listei candidaților pentru biroul comisiei are semnificația confirmării candidaților propuși, astfel că nu permite un control de oportunitate asupra opțiunii politice a grupului cu privire la candidați. Nici majoritatea parlamentară, nici liderii altor grupuri și nici comisia însăși nu pot exercita un drept de veto asupra persoanei nominalizate de grupul parlamentar îndreptățit. Așadar, „**ponderea**" nu este doar o tehnică aritmetică de distribuire a locurilor, ci potrivit jurisprudenței Curții, ea protejează și reprezentarea efectivă a fiecărui grup în locurile care îi revin, inclusiv la nivelul conducerii comisiilor.

25. Prin **Decizia nr. 25 din 22 ianuarie 2020,** instanța constituțională a reiterat că principiul configurației politice, întemeiat pe art. 64 alin. (5), guvernează alegerea președinților Camerelor, birourilor permanente și a comisiilor. Curtea a definit ***configurația politică*** ca fiind compunerea politică a Camerei, rezultată din alegeri, regulamentele parlamentare fiind acelea care cuprind prevederi concrete în acest sens. Prin decizia antereferită (consid. 58), Curtea a recunoscut neechivoc că cele două Camere ale Parlamentului au dreptul de a-și stabili, **în virtutea autonomiei parlamentare,** prin regulamente proprii, un set de reguli pe baza cărora parlamentarii, în exercitarea mandatului reprezentativ, se pot organiza în grupuri parlamentare, iar în temeiul configurației politice și al principiului deciziei majoritare, își pot desemna reprezentanții în comisiile parlamentare și în birourile permanente și aleg președintele fiecărei Camere.

26. Curtea Constituțională însăși a statuat că **nu are competență de control constituțional cu privire la negocierile politice** realizate în limitele Constituției și care sunt esența dezbaterii parlamentare. Atunci când a analizat **nerespectarea configurației politice și a ponderii parlamentare**, Curtea Constituțională a constatat inexistența unor **criterii obiective** în funcție de care să poată fi evaluată respectarea configurației politice a celor două Camere, având în vedere pronunțatul **caracter variabil** al acesteia, „fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin **dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară**. **Prin urmare, Curtea constată că această**

problemă excedează competenței sale constituționale de control (…)" (a se vedea Decizia nr. 55/2024).

C. Încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al SRR:

27. Prin efectele sale, Decizia nr. 395 din data de 29 aprilie 2026, adoptată cu majoritate de voturi, determină de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, încetarea înainte de termen a mandatelor a 8 membri titulari și a 8 membri supleanți din Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, după doar aproape un an de la numirea acestora de către Parlament. **În lipsa constatării unei reale încălcări** a prevederilor constituționale, legale sau regulamentare în procedura parlamentară de desemnare a membrilor, decizia diminuează garanțiile constituționale și pe cele de drept european care protejează mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune pe durata sa.

28. Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) a formulat în opiniile sale un standard european cu privire la mandatul conducerii unui serviciu public de radio-televiziune care trebuie să fie efectiv protejat pe durata sa, iar încetarea sa anticipată să intervină numai în împrejurări excepționale, pe criterii legale stabilite dinainte, printr-o procedură motivată și controlabilă jurisdicțional. Acest standard nu exclude rolul unui organ de conducere sau al Parlamentului în arhitectura instituțională, dar exclude transformarea revocării într-un instrument politic discreționar, limitând încetarea sa anticipată numai la împrejurări excepționale, pe criterii legale stabilite dinainte, printr-o procedură motivată și controlabilă jurisdicțional (*a se vedea Opinia privind amendamentele aduse Legii privind Radioul și Televiziunea Națională din Lituania, CDL-AD(2026)001, din 7 martie 2026*). Comisia reiterează protecția de care trebuie să beneficieze conducerea unui serviciu public de radio-televiziune în acord cu dreptul european [art. 10 CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 5 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2024/1.083 — European Media Freedom Act/EMFA] și standardele sof-law cuprinse în Recomandarea CM/Rec(2012)1, Recomandarea R(96)10, Recomandarea CM/Rec(2018)1, precum și în Updated Rule of Law Checklist — Lista de verificare actualizată privind statul de drept a Comisiei de la Veneția.

29. În Opinia nr. 798/2015 asupra legislației media din Ungaria adoptată de Comisia de la Veneția la 22 iunie 2015 — CDL-AD(2015)015, Comisia a examinat riscul controlului politic guvernamental asupra mass-media publice și a accentuat că independența reală nu se evaluează doar prin textele legale, ci și prin concentrarea puterilor de numire, structura organelor de reglementare, contextul politic și capacitatea acestora de a exercita presiune asupra conținutului editorial. **Comisia de la Veneția a încredințat instanțelor, inclusiv celor constituționale**, **rolul de „ultimii garanți" ai libertății presei în controlul aplicării normelor media**, susținând că într-un sistem care protejează mandatul conducerii radiodifuzorului public, instanța nu trebuie să fie decorativă, ci trebuie să poată verifica dacă o revocare nu ascunde, de fapt, o sancționare a independenței editoriale.

30. În considerarea tuturor argumentelor mai sus expuse, apreciind că desemnarea celor 8 membri titulari și supleanți în Consiliul de administrare al SRR a fost făcută cu respectarea tuturor normelor legale și regulamentare referitoare la configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare, considerăm că sesizarea grupului AUR trebuia **respinsă ca neîntemeiată**, Hotărârea Parlamentului României nr. 46 din 18 noiembrie 2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune fiind **constituțională**.

Judecător,

Laura-Iuliana Scântei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

MONITORUL OFICIAL

„Monitorul Oficial" R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secțiunea Publicări.

5 948493 721994

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748/4.IX.2026 conține 32 de pagini. Prețul: 25,60 lei **ISSN** 1453—4495